

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/490/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

93/2013. (IV. 10.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. június 22-én előterjesztett **panaszát** a 2013. április 10-én – dr. Kádár András Kristóf és dr. Féja András testületi tagok távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Kerületi Rendőrkapitányság, valamint a Készenléti Rendőrség – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos postai úton terjesztette elő panaszát, amelyben az alábbiakról számolt be.

2012. június 15-én egy budapesti ingatlanban vonta a rendőrség intézkedés alá több társával együtt „otthonvédő tiltakozás alkalmával”. A rendőrök könnygáz alkalmazásával megsértették a panaszost emberi mivoltában, majd előállították a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra, ahol több mint 12 órát tartották fogva jogtalanul. A panaszos megjegyzi, hogy rajta kívül többeket is jogszerűen fosztott meg a rendőrség a szabadságától.

Az eset előzményeként előadja, hogy az érintett lakás tulajdonosa az interneten kért segítséget ahhoz, hogy kilakoltatása elleni tiltakozását kellő nyomatékkal fejezhesse ki. Utal a panaszos

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

arra is, hogy a sérelmezett eseményeket közvetlenül megelőzően, az épület földszinti bejáratánál a végrehajtó többek kérdésére válaszolva elmondta, hogy nincs jogerős végzése a kilakoltatásról, ezt kamera is rögzítette. A panaszos megítélése szerint erre tekintettel a rendőrségnek nem volt joga eleget tenni a végrehajtó utasításainak, és ezért érezte feladatának, hogy tiltakozzon a kilakoltatás ellen.

A panaszos több társával együtt ment fel az érintett épület 7. emeletére, amelyet követően rendőrök jelentek meg a kilakoltatással érintett ingatlannál. A panaszos előadja, hogy mindenki megijedt attól a „vandál és erőszakos” magatartástól, amit a rendőrök tanúsítottak, ezért valamennyien bemenekültek a lakásba, amelyet követően néhányan bútorokkal zárták el a bejáratot.

A panaszos ijedtsége fokozódott, amikor – röviddel később – azt látta, hogy a helyiségbe a rendőrök nagy mennyiségű könnygázt fújnak be. A panaszos és társai egyaránt pánikba estek, hiszen a gáztól semmit nem láttak, ugyanakkor az ablakhoz rohant mindenki, hogy levegőt kapjanak. Hozzáteszi a panaszos, hogy ennek során valaki majdnem ki is esett az ablakon.

A rendőrök a panaszos elmondása szerint senkit sem szólítottak fel a lakás elhagyására, ráadásul miután széttörték a bejáratot, nem biztosítottak szabad eltávozást, pedig senki sem állt ellen az intézkedésnek. Kifogásolja a panaszos, hogy a rendőrök nem is igazolták magukat, és – ahogy utalt rá – nem nyújtottak azonnali segítséget a könnygázzal telt lakás mielőbbi kiürítése érdekében. Meg sem kérdezték továbbá, hogy vannak-e sérültek, pedig a helyiségben több idős, szívbeteg, asztmás ember tartózkodott, valamint egy látássérült is. Végül körülbelül 10 perc elteltével terelték ki az embereket a lakásból, de közölték, hogy mindenkit előállítanak.

A panaszost beszállították a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra, ahol a fogdán helyezték el egy igen kis helyiségben harmadmagával. Tudomásom szerint több embernek nem adtak enni annak ellenére, hogy a kifüggesztett szabályzat szerint a rendőröknek 5 óra elteltével ételmezt kellett volna biztosítaniuk. A panaszost több mint 12 órát tartottak fogva, amely idő alatt társaival nem mehetett ki a panaszos a levegőre, holott arra a napirend értelmében lehetőségük lett volna. A panaszos sérelmezi, hogy személyi szabadságát 12 óránál is hosszabb ideig korlátozták.

Beadványában idézi a panaszos a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 19. §-ának (1) bekezdését, amely kapcsán a következő megjegyzéseket teszi. A rendőri intézkedés jogszerűtlensége az adott körülmények között egyértelműen megállapítható volt, ugyanis a végrehajtó több kamera előtt elmondta: nincs jogerős végzése a kilakoltatásról. Ezen tény közlésével a panaszos megítélése szerint megszűnt a rendőri beavatkozás jogszerűsége, az ott tartózkodó civileknek szabad eltávozást kellett volna biztosítani, de a rendőrség ezt a körülményt nem értékelte úgy, hogy arra figyelemmel a továbbiakban nincs jogalap a rendőri beavatkozásra sem.

Meg kívánja jegyezni a panaszos hogy „az előállítás attól az időponttól érvényes, amikor a rendőrhatalóság megkezdte az intézkedését, illetve közli az előállítás tényét. Ez az időpont nem egyezik meg azzal az időponttal, amit az előállítás okán dátumoztak.” A hatóság azonban 30 perccel túllépte a maximum 12 órás fogvatartási időt– „van, akinél több idő is eltelt” – még akkor is, ha a hatóság által jelzett időpontot vesszük alapul. A hatóság ezzel a magatartásával a panaszos véleménye szerint megvalósította a jogtalan fogvatartás tényét és korlátozta a panaszost személyi szabadságában.

A fentiekén túlmenően jogtalan volt az előállítás azért is, mert a rendőrség könnyfakasztó spray alkalmazásával megtörte a lakásban tartózkodók ellenállását, így az előállítás szükségtelen volt. Utal a panaszos arra is, hogy hasonló események zajlottak 2012. május 25-én egy II. kerületi ingatlanban, ott azonban az ellenállás megtörése után, miután az otthonvédők megadták magukat, nem került sor előállításra.

A panaszosi álláspont szerint jogtalan volt az előállítás a rendőri felszólítás elmaradása miatt is. Az érintett lakásban nagy hangzavar volt, és a felszólítás egyébként sem lett volna hallható. Hibát követett el ugyanakkor a hatóság, amikor ezt a körülményt figyelmen kívül hagyta, és nem hangosbemondón keresztül szólította fel a jelenlévőket, tehát nem biztosított lehetőséget a szabad elvonulásra.

Jogszerűtlennek tartja a könnygáz használatát azért is, mert a rendőrség tagjai nem voltak közvetlen veszélyhelyzetben, és a hatóság nem győződött meg arról sem, hogy a zárt helyiségben esetleg tartózkodik-e gyermekkorú személy, állapotos nő vagy asztmás, esetleg szívbeteg ember. Ennek hiányában a rendőrök kockára tették az érintettek egészségét, sőt életét. Megjegyzi a panaszos, hogy a végrehajtás alá vont ingatlanban tartózkodott több asztmás beteg, valamint szívbeteg ember és egy idős, vak nő is. Ezzel összefüggésben a panaszos hivatkozik az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre, amelyek kapcsán előadja, hogy a sérelmezett események során a könnygáz bevetését követően többen rosszul lettek, a hatóság azonban elmulasztotta segítségnyújtási kötelezettségének a teljesítését, mivel nem végezte el a gázzal teli helyiség azonnali kiürítését, hanem elzárta a kijáratot. A civil otthonvédők törték be a lakás ablakát, hogy a nagy mennyiségű gáz kiürüljön.

A panaszos erőszakosnak és arányaiban eltúlzottnak tartja az átélt rendőri fellépést. Véleménye szerint a rendőrség brutálisan lépett fel mind a civilekkel, mint a lakóközösség által fenntartott értékekkel szemben. Az indulatoknak nem szabott határt semmi, így a rendőrök a vasajtót is darabjaira törték, amely magatartás megbotránkozást okozott, többekben riadalmat keltett.

A panaszos a fentiek alapján kéri a történetek kivizsgálását.

2) A Testület felhívására a panaszos beadványát a következőkkel egészítette ki.

Előadása szerint több videofelvétel is készült a panaszban megjelölt helyen és időben történt eseményekről, amelyek igazolják, hogy sem a panaszos, sem a gyermeke nem adott okot arra a rendőri brutalitásra, amit utóbb elszenvedtek. Egyszerűen bent tartózkodott a panaszos a lakásában idős, beteg sorstársaival, és beszélgettek. Meg kívánja jegyezni a panaszos, hogy ha szívbeteg édesanyját nem küldte volna el vidékre a rokonokhoz, a könnygáz bevetése következtében ő bizonyosan életét veszthette volna a szívbetegség súlyossága miatt, és mivel tüdőasztmával is kezelik.

A panaszos az események idején kék farmernadrágot, és világos kék színű, hosszú ujjú felsőrészt viselt.

A panaszosnak okozott egészségügyi problémát a könnygáz, mivel gyermekkorában légcsőasztmás volt, és a gáz miatt több órán keresztül nehezen kapott levegőt. Este 23 óra

körül a fogdán orvost hívtak hozzá a nap folyamán öt ért stresszhatás és a belélegzett könnygáz miatt.

Az előállítást megelőzően az egyik rendőr arról tájékoztatta a panaszost, hogy őt és a fiát nem fogják előállítani, mivel nem tanúsítottak ellenállást, az intézkedésre utóbb mégis sor került. Ráadásul a korábbi állítást az eljáró r. hadnagy letagadta, miután a panaszos a lakást átadta a végrehajtónak.

Leírja a panaszos, hogy nem tudja, mi játszódhatott le az előtérben, amikor a rendőrök bejutottak a lakásba, mert ő is és a fia is a nagyszobában az ablaknál álltak, ugyanis nem kaptak levegőt. A rendőrök a panaszos fiát kiküldték a levegőre, mivel látták rajta, hogy rosszul érzi magát, a panaszosnak pedig a végrehajtó helyettesével és az árverési vevővel kellett a papírokat elrendeznie. Amikor végzett, egy barátja, illetve egy jogvédő, V. A. hívta fel telefonon a panaszost, és közölték vele, hogy a fiát épp előállítják a rendőrök. Amikor ennek kapcsán kérdőre vonta a rendőröket, csupán annyi választ kapott, hogy rövidesen őt is elő fogják állítani.

A rendőrkapitányságon az adatokat órákon keresztül vették fel, az eseményekben érintett személyeket a fogdán helyezték el. Még az adatfelvétel során hallották a panaszosék, hogy a rendőrség az általuk elkövetett cselekményt szabálysértés helyett büncselekményként kívánja kezelni, ezért a fogvatartottakat át fogják szállítani a Gyorskocsi utcába. A panaszosnak és társainak végül sikerült értesíteni a jogi képviselőjüket, amelyet követően több jogvédő, jogi képviselő, parlamenti képviselő és a sajtó munkatársai is megjelentek a rendőrségen. A panaszos szerint ennek köszönhető, hogy a rendőrség végül cselekményüket szabálysértésként kezelte, ugyanakkor kihasználta azt a maximális időtartamot, amíg az érintetteket fogva lehetett tartani.

Mivel a panaszos a fogvatartás során kért élelmet, kapott is. Megjegyzi ugyanakkor, hogy talán jobban járt volna, ha nem így történik. Addig ugyanakkor, amíg a fogdában el nem helyezték őket – ami mintegy 4-5 órát vett igénybe a melegben – a rendőrök még vizet sem adtak nekik.

A panaszos nem érti, hogy a rendőrség milyen szabálysértés miatt kezdeményezhet felelősségre vonást, mivel az intézkedést megelőzően semmilyen felszólítás nem hangzott el, azzal pedig, hogy ismerőseivel, barátaival és gyermekével beszélgetett a lakásában, nem sértett meg semmilyen szabályt. A panaszost a rendőrök nem szólították fel a lakás elhagyására, amit megítélése szerint a rendőrség egyébként sem tehetett volna meg, hiszen a panaszos a végrehajtót várta. Mivel pedig a végrehajtó helyettese arra a felszólításra, hogy mutassa fel a jogerős bírósági végzést a kilakoltatásról, azt a választ adta a kamerák előtt, hogy nincs ilyen, a panaszos – megítélése szerint – a jelenlévőkkel együtt alappal feltételezte, hogy az eljárás jogtalan.

A panaszos kéri, hogy a Testület tekintse meg az eseményekről rögzített felvételeket is a panaszjelzésben, és végül utal rá, hogy nem tud dokumentumokat mellékelni a leveléhez, mert minden holmijuk jelenleg a barátaiknál áll dobozokban.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) B. H. ügyeletes r. törzsőrmester 2012. június 14-én kelt jelentésében arról számol be, hogy a jelentéstétel napján 15 óra 29 perckor a Budapest, B. utca 12. szám alatti ingatlan egy lakója telefonos bejelentése szerint a Császi és Szunics Végrehajtói Iroda által a B. utca 12. szám alatt tervezett kilakoltatás megakadályozására törekszik az ún. Koppány Csoport. Az aktivisták polgári engedetlenségi mozgalmat, tüntetést szerveztek, amelyről szórólapokat helyeztek el a fenti címen lévő 10 emeletes tömb lépcsőházában. A szórólapok szerint „a lakásba való ki- és bejárást, a lift használatát akár baseballütőkkel is, körülményesen, de biztosítani fogják a heves küzdelmek alatt”. A bejelentő és a többi lakó rendőri intézkedést és a lakosság védelmét kéri.

2) R. F. r. százados, a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság vezető-helyettese az intézkedésről írt részletes jelentésében az alábbiakat adja elő. 2012. június 15-én 8 óra 30 perckor 14 fő a közrendvédelmi állomány tagjaiból, 2 fő a bűnügyi osztály tagjaiból, illetve 1 fő a közterület-felügyelet állományából megjelent Budapesten, a B. utca 24. szám előtt. A r. százados a helyszínre érkezéskor tapasztalta, hogy a végrehajtással érintett lépcsőház előtt egy kb. 40-50 főből álló tömeg gyülekezik transzparenszekkel. Az intézkedés eredményes befejezése érdekében a r. százados a helyszínre megerősítő erőt igényelt. 8 óra 55 perckor 10+1 fővel Hungária 1212 hívóval megérkezett a Készenléti Rendőrség egy csoportja, majd 10 óra 10 perckor még egy csoport 10+1 fővel Hungária 634 hívóval, és összesen négy szolgálati gépkocsival. 9 óra 50 perckor a helyszínre érkezett továbbá a Közrendvédelmi Főosztály Darázs 21-es hívójelű munkatársa is egy rabomobillal.

A r. százados az állományt – távolabb a végrehajtással érintett lépcsőháztól – a B. utca 18. szám előtt vonta össze. Eligazításuk során a megerősítő erőknek meghatározta, hogy az esetleges ellenállás során az előírt felszólításokat követően, azok megfelelő dokumentálása mellett kiemeléseket, illetve előállítást hajtsanak végre. Az állományt a végrehajtás során várható aktív ellenállás, és az abból következő sérülések elkerülése érdekében testvédő felszerelésbe öltöztette.

A r. százados a saját állomány részére tartott eligazítás során M. B. r. főhadnagy részére meghatározta, hogy a végrehajtás során a lépcsőházban koordinálja és irányítsa az esetleges rendőri műveleteket, Z. T. r. hadnagynak pedig meghatározta, hogy a végrehajtás során a ház előtti külső biztosítás végrehajtását irányítsa. A saját végrehajtói állomány részére a terület zárását és az intézkedés során felmerülő egyéb, előre nem látható feladatok utasításra történő végrehajtását határozta meg. Az eligazítást követően a r. százados egyeztetett a helyszínen lévő önálló bírósági végrehajtó-helyettesel.

A rendőröket a B. utca 12. szám alatti épület előtt a Koppány csoport tagjai (10-15 fő), illetve velük szimpatizáló személyek fogadták, akik elégedetlenségüknek hangot adva rigmusokat skandáltak. A csoport tagjainak egy része beszaladt a házba, majd annak bejárati ajtaját becsukták. A bírósági végrehajtó-helyettes a hatályos normáknak megfelelően hangosan megkísérelte felolvasni a végrehajtói okiratot, ami a házon kívül maradt csoport tagjaiból nemtetszést váltott ki (kiabáltak), ezért a felolvasás részben járt csak sikerrel. A végrehajtót többszöri felszólítás ellenére sem engedték be a lépcsőházban tartózkodó személyek, ezért az előbbi a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényben foglaltak alapján felkérte a rendőröket a karhatalmi segítségnyújtásra.

A helyszínen a r. százados – a törvény nevében szavak előrebocsátásával – többször felszólította az ott maradt szimpatizánsokat, hogy álljanak el az ajtóból, ne akadályozzák a

jogszerű rendőri intézkedést. A csoport jelentős része ennek eleget tett. A helyszínen egy férfi nem volt hajlandó az utasításnak eleget tenni, őt a Készenléti Rendőrség beosztott állományának tagjai az Rtv. 33 §. (2) bekezdés f) pontja alapján, jogoszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt, az eljárás azonnali lefolytatása céljából előállították a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra.

A r. főhadnagy a Hungária 1212 hívójelű rendőri egységgel úgy jutott be a lépcsőházba, hogy felcsengetve az egyik lakásba egy ott lakó személy az elektromos kapu kinyitásával biztosította számára a szabad bejutást, amelyet követően akadály nélkül érték el a VII. emeletet. Itt azt tapasztalták, hogy a Koppány csoport tagjai az emeletre vezető lépcsőházi drótúveg ajtót belülről kötéllel húzták, ezért azt nem lehetett kinyitni. A lépcsőházban lévő liftet előzetesen megakasztották, így csak lépcsőn lehetett feljutni. A helyszínen lévő zárszakértő csavarhúzóval megkísérelte felfeszíteni az ajtót, de mivel a próbálkozás sikertelen maradt, a zárszakértő a ház közös képviselőjének engedélyével az ajtót tartó zsanérok csapszegeit roncsolás nélkül kiütötte, így az ajtót már el lehetett távolítani a helyéről.

Az ajtón bejutó rendőrök azzal szembesültek, hogy a lakáshoz vezető folyosón lévő rács előtt, illetve mögött a Koppány csoport szimpatizánsai álltak, közülük páran a rácshoz is láncolták magukat. Ezt tapasztalva a r. főhadnagy 10 óra 44 perckor három alkalommal, a törvény nevében szavak előrebocsátásával és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendeletben (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) foglaltak szerint felszólította a helyszínen lévő aktivistákat, hogy jogsértő cselekményükkel hagyjanak fel és távozzanak. A felszólításra 3-4 fő önként elhagyta a folyosót. Az felszólításnak eleget nem tevő személyeket ezek után a r. főhadnagy utasítására a Készenléti Rendőrség beosztotti állománya egyenként, testi kényszer – karfeszítés, karmegfogás –, illetve bilincs alkalmazásával a helyszínről lekísérte a földszintre, ahol ruházatátvizsgálás és dokumentálás után átadták őket az előállítást végző csoportnak. Az intézkedések során két alkalommal a rendőrök – saját – erővágót alkalmaztak, mivel két aktivista magát a folyosót elválasztó rácshoz láncolta.

Ezt követően a zárszakértő 11 óra 4 perckor eltávolította a folyosót elválasztó rácsról a zárat, mire a bent lévő aktivisták azonnal a 64. számú lakásba rohantak, és az ajtót magukra zárták. A fentieket észlelve a zárszakértő 11 óra 6 perckor elkezdte a 64. szám alatti lakás bejárati ajtaján lévő zárák szakszerű eltávolítását. A lakásból eközben az aktivisták szitkozódva a kint állókat becsmérelték, és jól hallhatóan tárgyakat toltak, illetve helyeztek a bejárati ajtóhoz. A r. főhadnagy utasítására 11 óra 12 perckor a Készenléti Rendőrség beosztotti állományának két tagja megkísérelte testi erővel benyomni az ajtót. A rendőrök azonban jelezték a r. főhadnagynak, hogy belülről is nyomják az ajtót, és valószínűleg nehéz tárgyakat helyeztek az ajtó elé.

Többszöri próbálkozásra sikerült az ajtónál keletkezett résen keresztül a rendőröknél lévő két erővágóval – feszítéssel – egy nagyobb rést kialakítani, amin keresztül a r. főhadnagy többször, ismételten felszólította a bent lévőket a cselekményük abbahagyására, aminek utóbbiak nem tettek eleget. Az aktivisták az ajtó résen keresztül az erővágót vasrúddal többször megütötték, eltolva azt a vágandó felülettől, ezért a r. főhadnagy a helyszínen lévő egyik rendőrnek utasításba adta, hogy a keletkezett résen keresztül, az aktív ellenállás leküzdése céljából, a nála lévő R 92 típusú könnygázszóró palackból fújjon be egy kisebb mennyiséget. A rendőr az utasításnak eleget tett. A befújt gázspray hatására a benti ellenállás azonnal megszűnt, mire a rendőröknek sikerült benyomniuk az ajtót, ami időközben a zsanérról leesett, ezért azt a folyosóra helyezték. A benn tartózkodó személyek eközben

kitörték a lakás egyik ablakát, majd felhagyva az ellenállással a rendőrök utasítására alávetették magukat a további rendőri intézkedésnek. A bírósági végrehajtó-helyettes ezek után hivatalos jegyzőkönyvet készített a történekről, amit a lakás régi és új tulajdonosa aláírtak. A helyszínrre az okozott károk miatt a r. százados az ügyeleten keresztül a BRFK Bűnügyi Szervek Bűnügyi Technikai Osztályáról helyszínelőket kért, akik 12 óra 45 perckor megérkeztek és lefolytatták a helyszínelést.

Az intézkedés során összesen 24 főt állítottak elő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt, akik közül 4 főt az alkalmazott gázspray miatt a helyszínen az Országos Mentőszolgálat munkatársai elláttak. Az ellátottaknak a vegyszer okozta könnyezésen kívül – ami további ellátást nem igényelt – sérülése nem keletkezett. Az előállított személyek közül 20 fővel szemben, akik a lakásban tartózkodtak, a fenti szabálysértésen túl felmerült szándékos rongálás miatt bűncselekmény gyanúja is, azonban a keletkezett kár értékét a helyszínen megállapítani nem tudták, ezért az esetleges elkövetői alakzatokat és a büntetőjogi felelősséget a készített felvételek kiértékelését követően állapítják meg. Az előállított személyek közül egy fővel szemben tiltott önkényuralmi jelkép használta miatt a K. települési Rendőrkapitányság körözést bocsátott ki, ezért az ő elfogására is sor került.

A r. százados jelentésében foglaltak szerint a rendőri intézkedés során az intézkedés alá vont személyeken sérülés nem keletkezett. Anyagi kár a lakásban keletkezett károkon kívül nem keletkezett. A kapitányságra történő előállítások közben dr. T. Z. r. ezredes intézkedett a meghallgatások, ill. az eljárások szabályszerű lefolytatásának bűnügyi és szabálysértési koordinációja iránt. Ennek keretében többek közt sor került igazgatásrendészeti előadók berendelésére is. A végrehajtásban közreműködő rendőröknek sérülésük nem keletkezett, a felszerelés, illetve a fegyverzet sem sérült.

3) A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. július 31-én kelt tájékoztatása a már ismertettekhez képest az alábbi többlet információt tartalmazza. 2012. június 14-én átirat érkezett a kapitánysághoz a Császi és Szunics Végrehajtói Irodától, amelyben közölték, hogy az Budapest, B. utca 12. VII/64. szám alatti ingatlant 2012. június 15-én 9 órakor átadják az árverési vevőnek. Ugyanezen a napon a BRFK Központi Ügyeleti Főosztály III. számú Ügyeleti Osztályáról fax érkezett a kapitánysághoz, amelyben az ügyeletes B. H. r. törzsőrmester jelen állásfoglalás II. rész 1) pontjában hivatkozott jelentést küldték meg.

A tájékoztatás szerint az intézkedés ideje alatt a kerületi közrendvédelmi állomány 10M típusú gyakorló ruházatot, a bűnügyi állomány civil ruhát és jólláthatósági átvetőmellényt, a megerősítő erő pedig 10M típusú gyakorló ruházatot és CPE típusú testpáncélt viselt.

A rendőri felszólítás zárt folyosón történt, ezért kihangosításra nem volt szükség, az jól hallható volt, amit az intézkedésről készített kamerafelvétel is bizonyít.

A könnygáz-használat jogalapját a Szolgálati Szabályzat 42. § (8) bekezdésében foglaltak alapozták meg, amely szerint „a csapaterő alkalmazásával egyidejűleg, valamint tömegoszlátás során a tömeg oszlátására vagy zárt térben kialakult ellenállási góc felszámolására vegyi eszköz alkalmazható.” A könnygáz-használatot követően az intézkedés alá vont személyeket egyenként kísérték le a rabomobilhoz, majd a rendőrkapitányság épületének III. emeletén lévő fogdában helyezték el őket. Az intézkedést, ill. felszólítást a r.

százados az épület előtt, a r. főhadnagy pedig a VII. emeleten az Rtv. 20. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kezdte meg. Az előállított személyeket tájékoztatták a panasztétel törvény adta lehetőségéről, illetve az előterjesztés határidejéről is.

A kapitányság fogdahelyisége 22 fő befogadására képes, cellánként 2 személyt helyeztek el. Levegőzési lehetőséget senki sem igényelt, így arra nem is került sor. Az élelmezésre vonatkozó tájékoztatás megtörtént, aminek lehetőségével többen éltek is. A kapitányság épületében az Országos Mentőszolgálat munkatársai – többek között cukorbetegség, szívbetegség, fejfájás, mellkasi fájdalom miatt – több intézkedés alá vont személyt is megvizsgáltak.

4) A Készenléti Rendőrség parancsnoka a 2012. augusztus 1-jén kelt tájékoztatásában az alábbiakról számolt be. 2012. július 15-én 9 órakor a Készenléti Rendőrség (a továbbiakban: KR) Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály I. XII. Bevetési Osztály állományából egy bevetési csoportot, majd 9 óra 35 perckor a KR Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály I. VI. Bevetési Osztály állományából egy újabb bevetési csoport irányították át a Budapest, B. utca 12. szám alatt található épülethez, ahol a csoportok a VII. emelet 64. számú lakásban bíróság által elrendelt kilakoltatás foganatosításának rendőri biztosításában vettek részt. A bírósági végrehajtó tevékenységét a helyszínen a „Koppány Csoport” tagjai akadályozták, ezért vált szükségessé nagyobb létszámú rendőri erő helyszínre küldése. A kilakoltatással kapcsolatos rendőri feladatok végrehajtása során a KR állományába tartozó rendőrök összesen egy személyt fogtak el, aki ellen a Kiskunfélegyházi Rendőrkapitányság adott ki körözést bűncselekmény elkövetése miatt (az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján); 22 személyt állítottak elő, akik az általuk elkövetett szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatták (az Rtv. 33. § (2) bekezdés 1) pontja alapján); 23 személlyel szemben tettek szabálysértési feljelentést jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt (a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 216. § (1) bekezdése alapján); 7 esetben alkalmaztak bilincset (az Rtv. 48. § a), b) és c) pontja alapján); 2 esetben alkalmaztak testi kényszert (az Rtv. 47. §-a alapján) és 2 személyt igazoltattak (az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján). A fentiekben felsorolt valamennyi intézkedést a Budapest, B. utca 12. VII. emelet 64. számú lakásban foganatosították két igazoltatás kivételével, azokat a BRFK egy másik Kerületi Rendőrkapitányságának épülete előtt hajtották végre. Az intézkedő rendőrök valamennyi előállított személlyel, továbbá a bűncselekmény elkövetése miatt körözött személlyel szemben is szabálysértési feljelentést tettek.

A kilakoltatást a helyszínen H. I. bírósági végrehajtó foganatosította. A KR helyszínre érkező állományának az eligazítást R. F. r. százados tartotta meg. A konkrét feladatok végrehajtása során a helyszíni parancsnoki feladatokat M. B. r. főhadnagy, a BRFK [...] Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Fogda- és Kísérőszolgálati Alosztály alosztályvezetője hajtotta végre. Arra vonatkozóan, hogy a végrehajtó mikor és milyen formában kért segítséget a rendőrségtől a végrehajtás lefolytatásához, egyikük sem szolgáltatott információt a KR állománya részére. Az eredetileg közterületi járőrszolgálat ellátására tervezett bevetési csoportokat a BRFK kérésére irányították át a panaszolt helyszínre. A tájékoztatás szerint a rendőri jelentések alapján a helyszíni parancsnok (M. b. r. főhadnagy) eleget tett az Rtv. 20. §-ában foglalt azon kötelezettségnek, amely az intézkedés tényének és céljának közlését írja elő.

A KR állományából összesen 1+22 fő vett részt a feladatban. A VI. Bevetési Osztály állományából 1+10 fő, a XII. Bevetési Osztály állományából 11 fő, a Szállító Osztály

állományából pedig 1 fő. A KR állományát egy r. főhadnagy (a jelzett időpontban még hadnagyi rendfokozata volt) vezette, akik a részükre meghatározott feladatokat a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság alárendeltségében, a helyszíni parancsnok utasításainak megfelelően hajtották végre. A KR állományába tartozó rendőrök a feladat végrehajtása során sötétkék színű bevetési nadrágot, bevetési pólót, szolgálati bakancsot, illetve CPE típusú, ütés- és szúrásálló testvédő felszerelést viseltek.

A rendőri jelentések szerint a kilakoltatással kapcsolatos rendőri feladatok megkezdésekor a helyszíni parancsnok közölte az akkor még a lakás előtt a folyosón tartózkodó, a kilakoltatás végrehajtását akadályozni szándékozó személyekkel, hogy jogerős bírósági határozaton alapuló végrehajtás van folyamatban, és felszólította őket, hogy ezt tevékenységükkel ne akadályozzák. Figyelmeztette őket arra is, hogy amennyiben a rendőri felszólításnak nem tesznek eleget, szabálysértést követnek el. A rendőri jelentések szerint a felszólításokat többször megismételte. A kilakoltatást akadályozni szándékozó személyek a felszólítások alatt, mintegy vezényszóra, egyszerre hangosan kiabálni kezdtek. A felszólítások eredményeként négy személy, akik a rács külső oldalán tartózkodtak, elhagyta a helyszínt. M. B. r. főhadnagy ezt követően is, a feladat végrehajtása során többször tájékoztatta a végrehajtást akadályozó személyeket, hogy cselekményükkel a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését követik el, továbbá figyelmeztette őket arra, hogy amennyiben szabálysértő magatartásukkal nem hagynak fel, előállítják őket a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságára. Amikor már a belülről eltorlaszolt bejárati ajtón próbáltak bejutni a rendőrök, többször, jól hallhatóan arra is felszólította a lakásban tartózkodó személyeket, hogy a torlasztól távolodjanak el, nehogy bárki megsérüljön. A helyszíni parancsnok a felszólításokhoz nem használt hangosító berendezést. A felszólítások tartalma, illetve az általa közölt tények mind a folyosón, mind a később a lakásban tartózkodók számára hallhatóak voltak, mivel a rendőri jelentések szerint a végrehajtást akadályozó személyek azokra hangos kiabálásokkal reagáltak.

A rendőri intézkedéseket a helyszíni parancsnok utasítására foganatosították. Személyi szabadságot korlátozó intézkedést azokkal szemben végeztek, akik a végrehajtást akadályozták, a rendőri felszólítás ellenére a helyszínt nem hagyták el, a rendőri intézkedésnek nem engedelmessé váltak. Ezzel szabálysértést követtek el, amit a felszólítások ellenére tovább folytattak. A helyszíni parancsnok a lakásban két személy esetében adott utasítást arra, hogy velük szemben ne kezdeményezzenek intézkedést, mivel ők a sajtó képviselőiként vannak jelen. A későbbiekben, a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság épülete előtt igazoltatott két személy esetében is M. B. r. főhadnagy utasítására intézkedtek.

Az intézkedés alá vont személyek a feladat végrehajtása során a végrehajtás jogszerűségét megkérdőjelezték, arra hivatkozva, hogy az eljárás nem hatályos jogszabályokon alapul. Több esetben elmondták a rendőröknek, hogy ők is kerülhetnek bármikor ilyen helyzetbe, és felszólították őket, hogy érezzék át a kilakoltatott személy helyzetét. Véleményüknek arrogáns hangnemben, esetenként obszcén kifejezések használatával adtak hangot, folyamatosan szidalmazták a rendőröket. A rendőri intézkedések foganatosítását, annak módját akkor nem sérelmezték.

A könnygáz használatára közvetlenül a lakásba történő behatolás előtt került sor. A lakásban lévő személyek a bejárati ajtót bezárták, azt különböző bútorokkal és tárgyakkal eltorlaszolták, majd a rendőrök bejutásának megakadályozása érdekében a torlaszt testükkel megtámasztották. A bejárati ajtó zárszerkezetét a zárszakértő kiszerezte, ezt követően a rendőrök több esetben, pusztán testi erővel próbálták kinyitni az ajtót. Ez többszöri

próbálkozásra sem sikerült, csupán résnyire tudták benyomni a bejárati ajtót, a résbe az erővágó ollót illesztették, annak érdekében, hogy a bent tartózkodók azt ne tudják ismételtén becsukni. M. B. r. főhadnagy jól hallhatóan, többször felszólította a lakásban lévő személyeket, hogy távolodjanak el a bejárati ajtótól, illetve a torlasztól, ők azonban ennek nem tettek eleget. Ezzel egyrészt akadályozták a rendőrök lakásba történő bejutását, másrészt fennállt annak a veszélye, hogy amikor a rendőrök a bejárati ajtót testi erővel befeszítik, akkor a torlasznál lévő személyek megsérülhetnek. Ezen túlmenően az ajtó és a tok közé beillesztett erővágó ollókat a bent lévők különböző eszközök használatával próbálták eltávolítani annak érdekében, hogy újra be tudják csukni az ajtót. Ezek után döntött a helyszíni parancsnok a könnygáz alkalmazása mellett, amelyre a KR egyik járőrének adott utasítást. A járőr rendszeresített könnyfakasztó spray-t alkalmazott, a keletkezett résen fűjt be egy esetben, kis mennyiségben. A vegyi eszközt nem célzottan egy személlyel szemben alkalmazta, hanem a torlasznál lévő valamennyi személlyel szemben. A vegyi eszköz használata elérte célját, a torlasztól valamennyi bent lévő személy eltávolodott. A vegyi eszköz alkalmazására az Rtv. 49. § (1) bekezdés b) pontja, illetve a Szolgálati Szabályzat 42. § (8) bekezdése alapján került sor. A feladat végrehajtása során egy rendőr, egy alkalommal használt R 92 jelű egyéni könnyfakasztó spray-t. A könnyfakasztó spray használata előtt a rendőröknek nem volt lehetőségük felmérni, hogy pontosan kik tartózkodnak az érintett lakásban, illetve nem volt lehetőségük meggyőződni arról, hogy rossz egészségi állapotú személyek, vagy állapotos nők vannak-e a helyszínen, mivel a bejárati ajtó zárva volt, továbbá azt különböző berendezési tárgyakkal eltorlaszolták. A kilakoltatás megkezdésekor azonban a később a lakásban tartózkodó személyek még a folyosón voltak. Akkor az Rtv. 61. § (2) bekezdésében foglalt előírásra figyelemmel szemrevételezték az intézkedésnek aktívan ellenálló személyeket, akik között láthatóan terhes nő, vagy gyermekkorú személy nem volt. A vegyi eszköz alkalmazása illetve a rendőri intézkedések foganatosítása következtében egyik intézkedés alá vont személynek sem keletkezett sérülése.

R. F. r. százados a kilakoltatással kapcsolatos feladatok egészségügyi biztosításának érdekében az Országos Mentőszolgálat munkatársait igényelte, akik egy mentő gépjárművel végig a helyszínen tartózkodtak. Az intézkedés alá vont személyeket tájékoztatták arról, hogy akinek sérülése van, vagy rosszul érzi magát, tőlük kérhet ellátást. Sérülése senkinek nem keletkezett, rosszul ére egy személy panaszkodott, akit a helyszínen elláttak. Nem felel meg a valóságnak azon panaszosi állítás, hogy a könnygáz alkalmazását követően nem engedték ki őket az épületből, hanem a zárt folyosón kellett várakozniuk. A lakásba történő bejutást követően a bent lévő személyekkel szemben — két személy kivételével — intézkedést kezdeményeztek, akiket rendőri felügyelet mellett az utcára vezettek, az adatok rögzítése és ellenőrzése már ott történt meg.

Az intézkedés alá vont személyeket a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság épületébe állították elő, ahol a fogdaőri szolgálatot ellátó rendőröknek az előírásoknak megfelelően, sérülés és panaszmentesen átadták. A KR állományába tartozó rendőrök a továbbiakban sem őrzési, sem az intézkedés alá vont személyekkel kapcsolatos más jellegű feladatot nem láttak el.

A panaszos előállítását a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság állománya foganatosította.

5) B. L. r. főhadnagyot (az eseményekkor még r. hadnagy), KR Rendészet Igazgatóság Bevetés Osztály I. VI. Bevetési Osztály alosztályvezetőjét – 2012. június 15-én kelt jelentése szerint – a panaszolt napon 9 óra 35 perckor utasította a KR Központi Ügyeletének vezetője, hogy a Hungária-634 hívónévvel ellátott bevetési csoportot vonja össze, és a csoporttal közösen vonuljon a Budapest, B. utca 14. szám elé, ahol a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság

beosztottjai bírósági kilakoltatás végrehajtásához nyújtanak rendőri segítséget. Hozzáfüzte, hogy a helyszínen tartózkodik a Hungária-1212 hívónévvel ellátott bevetési csoport 11 fővel, de további erőkre van szükség a végrehajtás biztonságos lefolytatásához. Egyben utasította, hogy a bevetési csoportok tevékenységét vezesse és koordinálja. A r. főhadnagy a bevetési csoporttal 9 óra 55 perckor indult útba, és 10 óra 15 perckor érkezett a helyszínre, ahol felvette a kapcsolatot a r. századossal, aki megtartotta az eligazítást az állománynak. Az eligazítást követően a r. főhadnagy vezetésével, a bevetési csoportokkal közösen, 10 óra 25 perckor megkezdték a feladat végrehajtását.

A lépcsőház főbejáratához a Hungária-1212-es bevetési csoport indult és megkísérelte az épületbe való bejutást. A lépcsőház főbejáratnál a Koppány csoport egy tagja próbálta megakadályozni a lépcsőházba való bejutást oly módon, hogy elállta a rendőrök útját. A bevetési csoport tagjai igazoltatták, majd miután többszöri felszólítás ellenére sem volt hajlandó félreállni, a r. főhadnagy utasítására előállították a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra szabálysértés tovább folytatása miatt. Az intézkedést követően a bevetési csoport megkísérelt bejutni az épületbe, a Koppány csoport tagjai azonban tartották a bejárat ajtót testi erővel, majd – miután a bevetési csoport tagjai az ajtót benyomták – lifttel felmenekültek a 7. emeletre. A Hungária-634-es bevetési csoport a hátsó bejáratához indult, amely láncsal le volt zárva, az ajtót kifeszítették és erővágóval elvágták a láncot, majd behatoltak az épületbe.

Az épületbe való bejutást követően a rendőrök felgyalogoltak a 7. emeletre, ahol egy üvegajtó vezetett a zárt folyosóra. A bírói végrehajtó által felkért H. G. zárszakértő 10 óra 30 perckor megkezdte az ajtó zárjának eltávolítását. A zár eltávolítását követően sem nyílt ki az ajtó, ezért a bevetési csoport tagjai testi erővel megpróbálták kifeszíteni. Miután ez nem vezetett eredményre, a zárszakértő megvizsgálta az ajtót és megállapította, hogy az ajtó egy kötéllel van megkötve, ami akadályozza az ajtó nyitását. Ezért eltávolította a zsanértartó csapokat, ami által az ajtót leemelhetővé vált a tokról. A folyosóra lépve a r. hadnagy azt tapasztalta, hogy a Koppány csoport hét tagja a folyosón lévő rács előtt tartózkodik, és összekapaszkodva, illetve a rácshoz láncolva próbálják megakadályozni a bírói végrehajtást, illetve a rendőri intézkedést. Cselekményük nyomatékaként különböző szidalmakat intéztek a bevetési csoportok felé. A rács mögötti folyosó részen további 15-20 fő tartózkodott, akik szintén a Koppány csoport tagjai, valamint a lakás tulajdonosa és annak felnőtt korú gyermeke voltak. Ők szintén szidalmazták az intézkedő rendőröket, és kétségbe vonták a végrehajtás jogszerűségét. A folyosón tartózkodó személyeket a M. B. r. főhadnagy három alkalommal felszólította „A törvény nevében!” szavak előre bocsátásával, nevének, beosztási helyének és jelvéyszámának közlésével, hogy a helyszínt hagyják el, mert a bírói végrehajtást akadályozzák. Figyelmeztette őket továbbá arra, hogy amennyiben nem tesznek eleget a felszólításnak, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés tovább folytatása miatt előállítják őket a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra. A rendőri felszólítást követően 3 személy önként ellépett a rácsról, és a felszólításnak eleget téve elhagyták a helyszínt. Ezt követően a további négy személy eltávolítására és előállítására a M. B. r. főhadnagy adott utasítást 10 óra 40 perckor. Miután K. T. r. törzsőrmester a láncokat erővágó segítségével eltávolította, a személyek továbbra is egymásba, illetve a rácsba kapaszkodtak. A rácsról két személy eltávolítása során az intézkedő rendőrök testi kényszerrel, valamint bilincsel alkalmazták a tanult elvezető fogások és bilincselési technikák alkalmazásával, majd a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság által biztosított előállító gépjárműben helyezték el őket. A testi kényszer és a bilincs alkalmazása során sérülés nem keletkezett, orvosi ellátásra nem volt szükség. A rácsról eltávolított további két személy előállításához nem volt szükség kényszerítő eszköz alkalmazására.

Az előállítások foganatosításának ideje alatt a rács mögötti részen tartózkodó személyek behúzódtak a 64. számú lakásba és az ajtót bezárták. Ezt követően a zárszakértő a rács zárját kinyitotta, majd a 64. számú lakás ajtózárjait is kiszerezte. A lakásból kiszűrődő hangokból arra lehetett következtetni, hogy a bent lévők az ajtón való behatolást különböző nehéz tárgyakkal kívánják megakadályozni. A lakásban tartózkodó személyeket a r. főhadnagy ismételt felszólította, hogy ne akadályozzák a bírői végrehajtást, és a rendőri intézkedésnek eleget téve nyissák ki az ajtót. Miután a lakásban tartózkodó személyek a felszólításnak nem tettek eleget, a Hungária-634-es bevetési csoport tagjait M. B. r. főhadnagy 11 óra 14 perckor utasította, hogy testi erővel próbálják meg az ajtót benyomni, amit részben sikerült megvalósítani. Az ajtó és az ajtótok közötti részbe az intézkedő rendőrök erővágókat helyeztek be, amiket a bent tartózkodók igyekeztek különböző tárgyakkal kimozdítani. M. B. r. főhadnagy ismételt felszólította őket, és hozzátette, hogy saját testi épségük érdekében távolodjanak el a bejárattól. A lakásban tartózkodók felszólításnak továbbra sem tettek eleget, folyamatosan próbálták az erővágókat a résből eltávolítani. A tapasztalt folyamatos és intenzív ellenállás miatt M. B. r. főhadnagy 11 óra 18 perckor utasította E. M. S. r. őrmestert, hogy a résen keresztül a járőr felszerelését képező R92 típusú könnygázspray-t alkalmazzon. A könnygázspray alkalmazását követően a bevetési csoportok behatoltak a lakásba, és a r. főhadnagy utasítása alapján a benn tartózkodó személyeket előállították a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra. Az előállítást megelőzően a lakásban tartózkodó személyeket a helyszínen lévő mentőorvos megvizsgálta és megállapította, hogy további ellátásra nem szorulnak. A r. főhadnagy a helyszínt a bevetési csoportokkal együtt 12 óra 10 perckor elhagyta, majd a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra vonult az írásos tevékenységek végrehajtása végett. A kapitányság bejáratához R. F. r. százados utasítása alapján a bevetési csoportok járőr párosait állította, mert az épület előtti területen a Koppány csoport szimpatizánsai jelentek meg. E feladat végrehajtása során M. B. r. főhadnagy utasította Sz. S. és E. M. S. r. őrmestereket, hogy az összegyűlt tömegben lévő, általa megjelölt személyeket igazoltassák személyazonosságuk megállapítása végett, és adataikat igazoltató lapon rögzítsék. A rendőrök az utasításnak eleget tettek, majd az intézkedést követően jelentést készítettek. B. L. r. főhadnagy az írásos tevékenység befejezését követően 21 óra 45 perckor távozott a rendőrkapitányságról. Felszerelés és létszámenőrzést követően a bevetési csoportokkal együtt a KR központi objektumába vonultak, ahová 22 óra 10 perckor érkeztek meg.

6) B. L. r. főhadnagy, alosztályvezető 2012. július 26-án kelt kiegészítő jelentésének részletes ismertetésétől a Testület eltekint, annak csak a fentiekől eltérő, azt kiegészítő részeit részletezi.

A vegyi eszköz alkalmazásának jogalapjaként a r. főhadnagy az Rtv. 49. § (2) bekezdését, a Szolgálati Szabályzat 42. § (1) bekezdését („A rendőr vegyi eszközt, elektromos sokkoló eszközt, rendőrbotot, kardlapot, valamint más eszközt saját elhatározásából vagy szolgálati előjárója parancsára használhat.”) valamint a 42. § (8) bekezdését („A csapaterő alkalmazásával egyidejűleg, valamint tömegoszlatás során a tömeg oszlatására vagy zárt térben kialakult ellenállási góc felszámolására vegyi eszköz alkalmazható.”) jelölte meg. A jelentés szerint a végrehajtó állomány egy tagja alkalmazott vegyi eszközt, amely során a járőr felszerelését képező R92 típusú könnygázspray-t használta egy rövid ideig, kb. 1 másodpercig.

A vegyi eszköz alkalmazását követően az intézkedő rendőrök behatoltak a lakásba, ahonnan az intézkedés alá vont személyeket azonnal, folyamatosan, a házban lévő liftek személyszállítási kapacitását figyelembe véve, az épület elé kísérték és az ott álló előállító

gépjárművekben helyezték el, majd a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra szállították. Az intézkedés alá vont személyek személyi adatainak rögzítésére az épület előtt, az utcán történt meg.

Az előállított személyeket sérülés és panaszmentesen adták át a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság fogdaszolgálatának, ahol a befogadást követően rendőrségi fogdákbán helyezték el őket. Meghallgatásukat a történetekkel kapcsolatban a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság beosztottjai folytatták le.

7) A könnygáz spray-t alkalmazó E. M. S. r. őrmester 2012. június 15-én kelt jelentése a fentiekhez képest a panaszügy szempontjából releváns, új információt nem tartalmaz, ezért annak ismertetésétől a Testület eltekint.

8) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost 2012. június 15-én 12 óra 30 perckor az Rtv. 29. § (1) bekezdés első fordulata alapján igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján átvizsgálták, és az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontjának I. és II. fordulata, illetve az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján előállították. A panaszossal kényszerítő eszközt nem alkalmazták. A panaszos az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta, illetve részére az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót, valamint az előállítás időtartamáról szóló igazolást kiadták.

A jelentés szerint a Készenléti Rendőrség intézkedő rendőrei 2012. június 15-én 9 órától 13 óráig Budapesten, a B. utca 12. szám alatt megtartott kilakoltatáson vettek részt. A helyszínre 9 órakor érkeztek, ahol a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság kapitányságvezető helyettese tartott eligazítást. Elmondta, hogy a panaszolt napon H. I. végrehajtói okirat alapján kilakoltatást kíván végezni, amelynek végrehajtásához rendőri segítségét kért, mert a helyszínen egy kb. 20-25 főből álló, magukat Koppány csoportnak nevező társaság szeretné azt megakadályozni. A hetedik emeletre a Készenléti Rendőrség 2 bevetési csoportja (a Hungária 634-es, valamint a Hungária 1212-es) gyalogosan ment fel. A lépcsőházból a folyosóra vezető fémkeretes üveges bejárati ajtót a csoportok zárva találták, amit 10 óra 30 perckor H. G. zárszakértő nyitott ki. A zárszakértő elmondta, hogy a bejárati ajtót nem a zár tartja csukott állapotban, hanem az belülről egy kötéllel van megkötve, ami akadályozza az ajtó kinyitását. Ezt követően az ajtó zsanérjában lévő fém csatokat eltávolította, amitől az ajtó kinyílt. A rendőrök a folyosóra lépve hét személyt – feltehetően a Koppány csoport tagjait – találtak egy rács előtt állva, akik gátolni szándékoztak a végrehajtást, valamint a rendőri intézkedést. Erre abból következtettek a rendőrök, hogy a fenti személyek a rács előtt összekapaszkodtak, közülük két személy a rácshoz volt láncolva, és a helyszínen tartózkodó rendőröknek a „hazaáruló-hazaáruló” szavakat skandálták.

A csoport tagjait 10 óra 41 perckor M. B. r. főhadnagy háromszor felszólította: „Jelvéyszámom 24409, felszólítom Önöket, hogy a törvény nevében hagyják el a helyszínt, mivel a bírósági végrehajtást akadályozzák! Amennyiben nem hagyják el a helyszínt, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt elő lesznek állítva.”

A rendőri felszólításra négy személy a folyosó előtti rácsból elment. Ezt követően további három személyt előállítottak. A VII. emelet 64. lakás előtti folyosót lezáró varrács mögött, ahol több a kilakoltatás ellen tiltakozó, a Koppány-csoporthoz tartozó személy tartózkodott. A

zárszakértő a vasrácsot kinyitotta, amire ezen személyek (kb. 10-15 fő) beszaladtak a lakásba, és azt ajtaját belülről kulcsra zárták, illetve a bentről kiszűrődő hangok, illetve beszélgetések alapján arra lehetett következtetni, hogy több nehéz tárgyat helyeznek el a lakás bejárata elé belülről. A zárszakértő megfúrta és kiszerezte a bejárati ajtóban lévő zárt állapotú zárat 11 óra 4 perckor. Miután a bennlévők azt kiabálták ki, hogy nem nyitják ki az ajtót, a helyszínparancsnok, M. B. r. főhadnagy utasítására a KR 2 tagja megpróbálta testi erejükkal az ajtót benyomni, eredménytelenül. Ezután az ismételt kísérlet során a rendőröknek sikerült az erővágóval 11 óra 14 perckor a keletkezett résnél az ajtót kitámasztani. M. B. r. főhadnagy felszólította a benntartózkodókat, hogy a saját testi épségük érdekében menjenek el az ajtótól, ők azonban ennek nem tettek eleget, sőt különféle tárgyakkal próbálták az erővágót kinyomni. Az ellenállás miatt végül a r. főhadnagy utasítást adott E. S. M. r. őrmesternek a könnygázspray használatára 11 óra 18 perckor. A r. őrmester az ajtón keletkezett résen keresztül fújt be, aminek hatására az ellenállás megszűnt, majd ezzel egyidőben üvegcsörömpölést lehetett hallani. A bent lévő személyek a befújt gázspray miatt a belső szobába menekültek. A rendőrök az ajtó elé tolt tárgyakat eltolták, majd egyesével intézkedni kezdtek a bennlévőkkel.

Ezt követően M. L. r. ftzls. közölte a bejárati ajtóval szemben lévő szobában a panaszossal, hogy mivel többszöri felszólítás ellenére nem hagyta el a helyszínt, ezért szabálysértés továbbfolytatása miatt elő fogják állítani a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra. Ezt követően az előállító autó a panaszost beszállította a kapitányságra. A panaszost 12 óra 43 perckor állították elő szabálysértés továbbfolytatása miatt, illetve rongálás bűncselekményének gyanúja miatt (a lakásban tartózkodó személyek megrongálták a lakás utcára néző ablakát), majd 13 óra 48 perckor sérülés- és panaszmentesen helyezték el a fogdán. A panaszos a körözési rendszerben nem szerepelt. A panaszos az adós, aki nem volt hajlandó átadni az árverési vevőnek az ingatlant.

A parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint a panaszossal szembeni intézkedések jogszerűek, szakszerűek és arányosak voltak.

9) A Nyilatkozat elnevezésű – a panaszos aláírásával 14 óra 45 perckor ellátott – dokumentum tanúsága szerint a panaszos az Rtv. 18.§ szerinti telefonos kiértesítést nem kért.

A panaszos a rendőrség által biztosított élelmiszercsomag részére történő kiadását 14 óra 45 perckor megtett nyilatkozatával kérte, melyet aláírásával igazoltan 18 órakor átvett.

10) A Nyilatkozat az elfogott, előállított, elővezetett személy részéről elnevezésű irat – a panaszos aláírásával ellátott – dokumentum tanúsága szerint a panaszos kardiológia kezelés alatt áll. Sérülése az előállítás során nem keletkezett, az előállítással kapcsolatban azonban panasz van. A panaszos 22 óra 55 perckor úgy nyilatkozott, hogy az előállító helyiségből panasz- és sérülésmentesen távozott.

A nyilatkozat második részében akként nyilatkozott 14 óra 45 perckor a panaszos, hogy jogi képviselő igénybevételenek lehetőségével nem kíván élni.

11) Az előállítás meghosszabbításáról szóló végzés szerint a panaszos 12 óra 30 perckor kezdődött előállításának idejét 4 órával meghosszabbították. Az indokolás szerint a meghosszabbításra azért volt szükség, mert az előállítás 8 órás időtartama a szükséges eljárási

cselekmények végrehajtására nem volt elegendő. A panaszos a végzés egy példányának átvételét aláírásával ismerte el.

12) A panaszos meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv szerint a panaszos meghallgatása 23 óra 31 perctől 23 óra 46 percig tartott, amely során nem kívánt részletes vallomást tenni, csak annyit jelentett ki, hogy a szabálysértés tényét nem ismeri el és egyúttal az előállítással és a könnygáz használatával szemben panasszal él.

13) Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos előállítása 2012. június 15-én 12 óra 30 perctől 23 óra 58 percig tartott. Az előállítás időtartama alatt a panaszosnak sérülése, illetve panasza nem keletkezett. Az igazolást tartalmazza a Testület elérhetőségeit.

14) A 2012. június 15. napon előállított személyekről készített kimutatás szerint a panaszos jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség miatti előállítása 12 óra 30 perctől 23 óra 58 percig tartott.

15) A fogdakönyv tanúsága szerint a panaszos fogvatartásának kezdete 2012. június 15-én 12 óra 30 perc, szabadon bocsátása 23 óra 30 perc. A panaszos élelmezést kért.

Az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről kitöltött, „Nyomtatvány” elnevezésű iraton ugyanezen időpontok szerepelnek.

16) A letéti tárgyról felvett, és a panaszos által is aláírt jegyzőkönyv szerint a panaszostól 2012. június 15-én 13 óra 45 perckor vették letétbe a nála lévő vagyontárgyait, amelyeket a panaszos 22 óra 50 perckor hiánytalanul visszakapott.

17) A panaszos a rendőrségen is panaszbeadványt terjesztett elő, amelyet a rendőrség megküldött a Testület részére. A panasz eljárás felfüggesztéséről szóló végzést szintén megküldte a rendőrség. Ezen iratok részletes ismertetésétől azonban a Testület eltekint, mivel a rendőrségnél előterjesztett panasz a kifogásolt intézkedések tekintetében azonos a Testületnél előterjesztett beadvánnyal.

18) A Testület rendelkezésére állt továbbá a Császtai és Szunics Végrehajtói Iroda 2012. június 4-én kelt levele, amelyben tájékoztatja a végrehajtási eljárás résztvevőit és az árverési vevőt, hogy a Budapest, B. u. 12., VII/64. szám alatt található 2012. április 3. napján árverésen értékesített ingatlant 2012. június 15-én 9 órakor adja át az árverési vevőnek.

A levélben foglalt tájékoztatás szerint az adós köteles az ingatlant a fenti határidőig ingóságaitól kiürített állapotban az árverési vevő rendelkezésére bocsátani. A bírósági végrehajtó az eljárást a Vht. 154. §-ának (1) bekezdése szerint a Vht. 182. §-ának alkalmazásával fogatosítja.

19) A biztonsági intézkedés végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszos 2012. június 15-én 21 óra 10 perc körüli időben jelezte, hogy rosszul érzi magát és szúr, fészít a mellkasa. Közölte továbbá, hogy előző évben már volt egy szívinfarktus, ezért orvosi vizsgálatot szeretne. A rendkívüli őrri szolgálatot ellátó B. T. r. őrm. ezt jelezte az ügyeletnek, akik mentőt kértek a helyszínre. Dr. Cs. B. mentőszakorvos és szakpszichiáter 21 óra 30 perckor

érkezett a helyszínre, aki megvizsgálta a panaszost, és közölte, hogy a panaszos tünetei nem függenek össze a korábbi infarktusaival, további kezelést, ellátást nem igényel.

A parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az intézkedés szakszerű, jogszerű és arányos volt.

20) A Gy. V. r. őrmester által készített rendőrségi videofelvétel az intézkedést szinte elejétől a végéig dokumentálja. A felvétel első néhány percében a kép sötét, azonban hallható, ahogy egy aktivista a rendőrség munkáját bírálja, és arról próbálja őket meggyőzni, hogy eljárásuk jogszerűtlen. Eközben a rendőrök különböző szerszámokkal feltehetően egy ajtón próbálnak bejutni.

10 óra 39 perckor már látható, ahogy az egyik intézkedő rendőr az emeleti folyosó bejáratánál lévő – a Koppány csoport tagjai által belülről bezárt és elállt – fémkeretes üvegajtó külső oldalán az alábbi felszólítást adja: „...az ablakot be fogjuk törni, be fogjuk törni az ablakot, ismételten felszólítok mindenkit, hogy álljon el az ajtótól a saját testi épsége védelme érdekében! Aki ott marad, a saját felelősségére marad ott”. Az ellenállók a felszólításra nem távoznak az ajtótól, látható, ahogy egy „Koppány csoport” feliratú, piros-fehér csíkos pajzsot továbbra is az üvegnek nyomnak. 10 óra 41 perckor a rendőrök az ajtót leemelik a tokról, amire egy férfi, aki eddig két kézzel támasztotta belülről az ajtót, azt mondja: „Jó napot kívánok! Jól nyomták!...”

Az ellenállók ekkor a rendőröknek utat biztosítva félreállnak. A folyosón nagy a hangzavar, többek között a „... Hazaárulók! Hazaárulók! Hazaárulók vagytok!” skandálás hallható. A rendőrök egy fém rácsos ajtóhoz értek, amelynek külső és belső oldalán egyaránt aktivisták állnak. Ezt követően az alábbi, jól hallható rendőri felszólítás hangzik el: „M. B. r. főhadnagy vagyok a III. Kerületi kapitányságról, a jelvéyszámom [...]. Önök bírósági végrehajtást akadályoznak, ami jogszerű.” A felszólítás ezt követően nehezen érthető, mert az ellenállók a „Semmik vagytok, hej! Semmik vagytok, hej! Semmik vagytok, hej!” rigmus skandálásába kezdenek. Eközben hallható, hogy a r. főhadnagy ismételten felszólítja az ellenállókat „a törvény nevében”, hogy amennyiben a jogsértő cselekménnyel nem hagynak fel, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt előállítják őket a III. Kerületi Rendőrkapitányságra. Ezt követően egy utolsó felszólítás is elhangzik, majd – mivel a jelenlévők az intézkedést akadályozó magatartásukkal továbbra sem hagynak fel – a r. főhadnagy utasítást ad kollégáinak az intézkedések megkezdésére. Az egyik aktivista gúnyosan így szól: „Legyen szíves, mondja el még egyszer, mert nem hallottam.” A rendőrök ezt követően – 10 óra 44 perckor – megkezdik a rácson kívül álló személyek intézkedés alá vonását, illetve a láncsal a rácshoz láncolt személyek rácstól való eltávolítását erővágóval. Eközben hangzavar van, a Koppány csoport tagjai a rendőröknek sértő megjegyzéseket kiabálnak: „... kilakoltatod az anyádat, azt lakoltasd ki!”, „Mennyit kapsz ezért?” „Gyilkosok!” „Te rohadék, te mocskos!” stb. A rácson kívül álló személyeket – testi kényszer és bilincs alkalmazását követően – a rendőrök ezután a földszintre kísérik. Egy intézkedés alá vont férfi kéri az övtáskáját, amiben az iratai vannak, a rendőr ígéretet tesz neki arra, hogy utána viszi. Az intézkedés alá vontakat a rabszállítóba ültetik. 11 órakor a zárszakértő megkezdí a rácsos ajtó zárjának eltávolítását, a rács belső oldalától a Koppány csoport tagjai ekkor már eltávolodnak, halkabban, de továbbra is a rendőrök személyét, illetve eljárásuk jogszerűségét érintő megjegyzéseket tesznek, majd bezárkóznak a lakásba.

A rendőrök 11 óra 3 perckor jutnak be a rácson keresztül a lakás előtti folyosószakaszra, ahol csak néhány – az intézkedést nem akadályozó – személy áll, ketten közülük videofelvételt készítenek. A zárszakértő ezt követően az érintett ajtó zárának eltávolítását kezdi meg, hallható, ahogy az egyik rendőr ezalatt megjegyzi, hogy az ajtó el van torlaszolva. A zár eltávolításával 11 óra 11 perckor végez, az ajtó azonban annak belső eltorlaszolása miatt nem nyílik. A rendőrök 11 óra 12 perckor azt kívülről megpróbálják többször, együttes erővel belökni. Miután ez a kísérlet sikertelennek bizonyul, az ajtó és a tok között keletkező rést erővágókkal próbálják kitámasztani. Az erővágót belülről valaki próbálja kiütni, mire az egyik rendőr arra kéri: „... Menjen onnan el, meg fog sérülni a keze!” Később bentől valaki azt kiabálja: „Fújd ki a szemem!”, amire a háttérből az a megjegyzés hallható, hogy „Az lesz.” A felvételen nem látható a 11 óra 17 perc 58 mp és 18 perc 42 mp közötti rész, amikor a könnygáz alkalmazása történik.

A könnygáz bevetését követően a lakásból kiabálás hallható, az ellenállás megszűnik, a rendőrök néhány erősebb lökessel az ajtó belső oldalán feltorlaszolt bútorokat már el tudják lökni, és 11 óra 19 perckor bejutnak a lakásba. Az ellenállók ekkor már a nyitott ablakoknál állnak, valaki közülük mentőért kiált. A rendőrök ezt követően megkezdik a lakásban tartózkodó személyek intézkedés alá vonását, és – néhány esetben bilincs alkalmazását követően (például 11 óra 20 perckor) – a rabszállítóhoz kísérik őket. 11 óra 22 perckor néhány aktivista már láthatólag a rabszállítóban foglal helyet. Az igazoltatásokra már a rabszállítóban kerül sor, ahol a rendőrök az Rtv. 20. §-ban foglaltaknak eleget téve bemutatkozás és azonosító számuk közlése után, ruházatátvizsgálatát végeznek. A felvételen ezt követően az egyes panaszosokkal szemben, a rabszállítóban foganatosított intézkedések láthatóak. A gépjármű 11 óra 25 perckor indul el a helyszínről.

21) B. Z. r. törzsőrmester szintén rögzítette az intézkedést, a felvételen a jelen állásfoglalás II. rész 20) pontjában leírtak láthatóak más szemszögből, ezért a Testület a felvételnek csak a fentieket kiegészítő részeit ismerteti.

A felvétel elején a rendőrök, a helyettes bírósági végrehajtó, valamint a kilakoltatást feltehetően megakadályozni kívánó személyek egy csoportja látható az épület földszinti bejáratánál. A jelenlévők egy része a Koppány csoport tagja, többen a szervezet pajzsát tartják a kezükben. A bírósági végrehajtó arra kéri a jelenlévőket, hogy hagyják el a helyszínt, és figyelmezteti őket, amennyiben kérésének nem tesznek eleget, kényszerintézkedést fog kérni velük szemben. A következő percekben a jelenlévők a bírósági végrehajtó eljárásának jogszerűségét igyekeznek kétségbe vonni, a végrehajtást elrendelő bírósági végzést követelik. A rendőrök a kapucsengőn próbálják – feltehetően – a lakás tulajdonosával a kapcsolatot felvenni, illetve bejutni az ajtón. A Koppány csoport tagjai eközben a folyosóra bemenne, a bejárat ajtó belső oldalát nyomják, megakadályozva ezzel a rendőrök bejutását – akik megkezdik egy, az ajtón kívül álló férfi előállítását, aki rendőri felszólításra nem távozott. A rendőrök ezt követően gyalog mennek fel a hetedik emeletre.

A vegyi eszköz alkalmazása a r. törzsőrmester felvételén sem látható, mert a 11 óra 15 perc és 18 perc között történeteket nem rögzítette. A felvételen látható, hogy amikor a rendőrök belépnek, a lakás egy ablaka már törött állapotban van. A lakásban tartózkodók igazoltatását már az épület előtt, illetve a szolgálati járműveknél végzik a rendőrök, az intézkedés alá vontakon nem látható bilincs.

III.

Az interneten számos felvétel felelhet az intézkedésről. Tekintettel arra, hogy a Testület által a következőkben ismertetett, három részes felvétel több óra hosszúságú, a Testület csak a rendőri intézkedés vizsgálata szempontjából releváns, fentebb nem részletezett pontokat ismerteti.

a) A [...] linken található felvételen látható, hogy a Koppány csoport tagjai a B. u. 12. szám bejárata előtt egy több tíz méter hosszú nemzeti színű zászlót feszítenek ki, így várják a rendőrök érkezését. Megbeszélik, hogyan oszlanak majd csoportokra: ki marad a földszinten, ki megy a hetedik emeleten a rácsos ajtó belső, ill. külső oldalára, ki marad a lakásban, illetve hogyan láncolják majd magukat a rácshoz, majd a megbeszélteknek megfelelően elrendeződnek. Ezt követően a hetedik emeleten a lakásban történeteket láthatjuk, majd a folyosón történeteket, miközben sorra érkeznek az emberek. 2 óra 7 perckor felszólítja az egyik résztvevő a lakásban és a folyosón tartózkodókat, hogy aki, ki akar menni, az most menjen. A folyosót lezáró rácsot pedig elkezdik leláncolni.

A felvétel folytatása a [...] linken érhető el. A filmen látható, ahogy egyes önként jelentkező személyeket az aktivisták a folyosón a rácshoz láncolnak, a rács külső, illetve belső részén álló személyek egymásba kapaszkodnak, az ajtót teljesen elzárják. Ezt követően a rács belső oldaláról figyelhetjük az eseményeket, amelyeket a rendőrségi felvétel is rögzített. A rendőri felszólítás hallható, de az aktivisták hangos és folyamatos kiabálásától nehezen érthető. A rendőri intézkedés megkezdését követően az aktivisták többsége a lakásba megy. Egyikük „Készülj a barikádra!” felszólítását követően különböző bútorokat és egyéb nagyméretű tárgyakat hordanak a bejárati ajtó elé. A panaszos is a lakásban van. Egy aktivista felkiált: „Gyertek, fűrjék a zárat!”, majd társai is bejönnek a lakásba, az ajtót bezárják, és a korábban odahordott tárgyakkal eltorlaszolják a bejáratot, a barikádöt egészen az ajtóval szemközi falig építik ki. A panaszos is ott áll a szobában, de a barikád építésében nem vesz részt. Amikor a zárszakértő a zár kiszerezését befejezi, és a rendőrök megkísérelik az ajtó belökését, több aktivista a barikád tetejére ugrik és támasztja az ajtót. A többiek pedig barikádöt, illetve egymást tolvá tartanak ellen az ajtónak. Az behatoló erővágót az aktivisták egy partvissal, valamint egy mankóval próbálják kiszorítani az ajtó és a tok között keletkezett résből. Miután a kísérlet sikertelennek bizonyul, láncokkal és egy vasaló állvánnyal próbálják megakadályozni a rendőrök bejutását. Feltehetőleg ezt követően vetik be a rendőrök a könnygázt, amit a résen keresztül fűjnek be a lakásba, egy alkalommal kb. 1-2 másodpercnyi időtartalomban (a felvétel 57. percénél). A könnygáz láthatóan közvetlenül azt a személyt éri csupán, aki a barikád tetején áll. A könnygáz alkalmazását követően az aktivisták azonnal leugranak a barikádról, illetve elmenekülnek onnan, a rendőrök pedig – az ellenállás gyengülését kihasználva – egyre nagyobb erővel tolvják be az ajtót, míg végül leemelik azt, és bejutnak a lakásba. Eközben a háttérben üvegcsörömpölés hallatszik. A rendőrök bejutását követően az aktivisták önként elhagyják a lakást, többen a háttérben rosszul létre panaszkodnak. Egy intézkedő rendőr kéri, hogy azok a személyek, akik sajtóigazolvánnyal rendelkeznek, lépjenek ki, és tájékoztatja a jelenlévőket, hogy azokat, akik nem a sajtó képviselőiben vannak a lakásban, előállítják. Később visszamegy a lakásba a rendőr, és a panaszoszt keresi, de senki sem reagál a kérdéseire, amire közli, hogy teljesen mindegy, hogy melyikük az, mert mindenkit előállítanak.

A három részes felvétel befejező része a [...] linken érhető el, és az intézkedést követően, az épület előtt álló, nézelődő személyek várakozása, valamint a tüzoltók távozása látható rajta. A felvételen rendőri intézkedés, illetve annak megítélése szempontjából releváns körülmény nem látható.

b) A [...] linken elérhető felvételen a bírósági végrehajtó helyettese felszólítja az egybegyűlteket, hogy a végrehajtást akadályozó tevékenységükkel hagyjanak fel, és utal rá, hogy ellenkező esetben rendőri közreműködést fog kérni a végrehajtás sikerességének biztosítása érdekében. A végrehajtó helyetteséhez az aktivisták számos kérdést intéznek, és közlik vele, hogy ő nem jogosult a rendőröknek utasítást adni. A helyettes bemutatkozik, azonban az egybegyűltekek tudomására hozza, hogy egyéb információkat nem kíván velük közölni. A felvétel további részeiben a ház előtti – a rendőrök lakásba történő bejutását követő – események láthatóak. A panasz elbírásához szükséges releváns körülmény nem látható.

c) A [...] linken elérhető felvételen azt lehet látni, hogy a rendőrség könnygáz sprayt alkalmaz az érintett lakásban. A cselekmény a felvételen 4 perc 27 másodperc környékén látható.

A felvétel 6 perc 29 másodperc hosszúságú. A felvételen látható, ahogyan az aktivisták tiltakozó rendezvényükre felkészülnek. A liftek ajtáját láncokkal zárják be, és kötéllel rögzítik az érintett lakás belső ajtáját is. A lakás tulajdonosa interjút ad az egyik tv-csatornának, ezt követően pedig néhány aktivista a lakás előtti rácsos kapuhoz láncolja magát, a résztvevők pedig a behatolni készülő rendőröknek ritmusosan a „Senkik vagytok, hej!”- rigmust skandálják. Mire a rendőrök a rácsos kapuhoz érnek, az aktivisták addigra már a lakásban tartózkodnak. A rácsos ajtó zárját egy lakatos meglazítja és kiüti – a rendőrök ekkor érnek a lakás bejáratának előterébe. A lakás előtti folyósón csak a felvételeket készítő személyek, illetve a rendőrök állnak. A lakás külső ajtáját ekkor a lakatos megvizsgálja és a zárat kiszerelem. A rendőrök 3 perc 15 másodpercnél kezdik megpróbálni betörni az ajtót, melyet belülről nyilvánvalóan eltorlaszoltak. A bent tartózkodók folyamatosan kiabálnak. A rendőrök erővágóval támasztják ki az ajtó oldalát és tetejét, résnyire kifeszítve ezzel az ajtót. A videó készítője a felvétel alá hangos zenét vágott, ezért nem lehet pontosan érteni, milyen párbeszéd zajlik az ajtó egyik oldalán álló rendőrök, és a túloldalon tartózkodó tüntetők között, az azonban nyilvánvaló, hogy a tüntetők kézzel tartják belülről az ajtót, mert amikor az erővágó az ajtó tetején rést képez, egyikük (egy nő) belülről a rendőrökre kiabál, hogy vigyázzanak a kezére. A rendőrök időről-időre hangosan figyelmeztetik az ajtó túloldalán lévőket, hogy menjenek minél távolabb az ajtótól – az idézett kijelentés kapcsán külön is szólnak a hölgynek, hogy menjen el az ajtótól, nehogy beszoruljon és megsérüljön a keze. A keletkezett résen, miután az ajtót tartó személyeket többször is hangosan felszólították, hogy távolodjanak el az ajtótól, az egyik rendőr 4 perc 28 másodpercnél igen rövid, mintegy 1 másodpercnyi ideig a keletkezett résen könnygáz-sprayvel befúj. A rendőrök néhány másodpercnyi várakozás után, azt követően, hogy az aktivisták az ajtótól távolabb mentek, az ajtót sikerrel betörik. A rendőrök közül többen azt mondják a társaiknak, hogy vigyázzanak a gázzal. Az ablaküveg betörése 5 perc 11 másodpercnél, az ajtó eltávolítását követően hallatszik. A rendőrök a lakásba az ajtót eltorlaszoló tárgyak miatt igen nehezen hatolnak be. A rendőrök ezt követően a lakásban tartózkodó, sértéseket kiabáló aktivistákat kiterelik az ingatlanból, mivel azonban a felvétel nem vágatlan, nem derül ki, pontosan hány perccel történik ez a lakásba való bejutást követően. A felvétel vége éjjel 11 órakor, a résztvevők szabadon bocsátásakor készült, amikor is a demonstráció szervezője összegzi a rendezvény tapasztalatait a rendőrkapitányság épülete előtt.

d) A [...] elnevezésű felvételen a panaszos a szobában állva nézi, ahogyan az aktivisták a barikádnál próbálják megakadályozni a rendőrök bejutását.

A [...] elnevezésű felvételen a rendőr közli a lakásban tartózkodókkal, hogy akinek nincs sajtóigazolványa, azokat mind előállítják. A panaszos a belső szobában áll a kitört ablak mellett.

e) A [...] elnevezésű felvétel 36. percében történik a könnygáz használata. Ezt követően a bennlévők a belső szobába szaladnak, ahol kitörik az ablak. Ruhadarabokkal és a pajzsokkal próbálják kiterelni a levegőt a szobából. A csoport vezetője (akit a könnygáz közvetlenül ért) instrukciókat ad a benntartózkodóknak, miszerint ne tegyenek vallomást, ne írjanak alá jegyzőkönyvet, és panaszolják meg az előállítást. A felvétel 42. percében a rendőrök elmondják, hogy a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra állítják elő a bennlévő személyeket.

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogát és az abból levezethető testi épséghez való jogát, IV. cikkében biztosított személyes szabadsághoz való jogát, valamint XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát – az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy panaszban kifogásolt valamennyi intézkedés vonatkozásában a jogosult terjesztette-e elő a panaszt.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el. A (3) bekezdés szerint a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszhető. Jogi képviselőként jogvédelemmel foglalkozó egyesület vagy alapítvány, nemzetiségi önkormányzat, jogi oktatást végző egyetem állam- és jogtudományi doktori fokozattal rendelkező egyetemi oktatója is eljárhat.

Az Rtv. 92. §-ából következik továbbá, hogy a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett. A panaszos előadása szerint a fia rosszul lett a könnygáztól, illetve a rendőrök először a fiát is úgy tájékoztatták, hogy nem állítják elő, ennek ellenére mégis intézkedtek vele szemben.

A panaszos nagykorú gyermeke 2012. május 22-én postai úton önálló panaszbeadványt terjesztett elő a Testületnél, amelyet a Testület FRP/495/2012/Pan. számon iktatott. Erre tekintettel a Testület mellőzte a panaszos hiánypótlási felhívását a képviseleti jog igazolása vonatkozásában.

Mindezek alapján a Testület nem vizsgálta ezért a panasz azon részeit, amelyekben a panaszos a gyermekével szembeni – jogszerűtlennek ítélt – rendőri magatartásról számol be.

2) A panaszos beadványában a rendőri intézkedés jogszerűségét egészében vitatta. A panaszos azért érezte feladatának, hogy tiltakozzon a kilakoltatás ellen, mert a végrehajtónak nem volt „jogerős végzése a kilakoltatásról”, és erre tekintettel a rendőrségek nem volt joga eleget tenni a végrehajtó utasításainak.

A panaszos sérelme kapcsán a Testület utal rá, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Ezen rendelkezések értelmében tehát a Testület nem jogosult értékelni a végrehajtási eljárás és a végrehajtó magatartásának jogszerűségét - vizsgálatát kizárólag végrehajtási eljárásban közreműködő rendőrökre, és az általuk foganatosított intézkedésekre nézve folytathatja le.

A rendőrség bírósági végrehajtási eljárásban való közreműködéséről az Rtv. 39. §-a rendelkezik. A jogszabályhely értelmében a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve – egyéb esetek mellett – végrehajtási eljárás lefolytatása céljából, ha az abban való közreműködés – jogszabály alapján – a rendőrség számára kötelező. A végrehajtási eljárásban a rendőr kirendelésének törvényességéért a végrehajtást elrendelő szerv vezetője a felelős. A birtokos távollétében történt behatolást követően – a végrehajtási eljárásban való közreműködés kivételével – a rendőrség köteles a birtokost tájékoztatni, és a vagyonvédelem érdekében szükséges intézkedést megtenni.

A Szolgálati Szabályzat 37. §-a az Rtv. rendelkezéseit az alábbiak szerint egészíti ki. Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által foganatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonságá megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá – ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv közreműködését kéri – végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt. A rendőrt az erre irányuló kérelem alapján az illetékes rendőrkapitányság vezetője rendeli ki, sürgős esetben a végrehajtási cselekményt foganatosító szóbeli kérésére is. A rendőr a végrehajtás helyszínén a közreműködést kérő intézkedése alapján működik közre.

Sürgős kirendelés esetén a rendőrkapitányság vezetője legalább kétfős járőrt vezényel ki, amelynek vezetőjét a parancsnoki állományból jelöli ki. A rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszercselekményt nem foganatosíthat, rakodási, szállítási munkában nem vehet részt. A rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől. A rendőr szolgálati elöljárója köteles gondoskodni erősítésről, ha a feladat teljesítése nehézségekbe ütközik.

A Vht. alapvető rendelkezései között, az 5. §-ban az alábbiakat rögzíti. A bírósági végrehajtás során állami kényszerrel is el kell érní, hogy a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett teljesítse a kötelezettségét. Az állami kényszer – a törvény keretei között – elsősorban az adós vagyoni jogait korlátozhatja, kivételesen az adós személyiségi jogait is érintheti. Az adós személye elleni kényszercselekményt – a bíróság, illetőleg a bírósági végrehajtó (a továbbiakban: végrehajtó) intézkedése alapján – a rendőrség végzi el. A rendőrség jogosult és köteles mindazokat a kényszerítő intézkedéseket megtenni és kényszerítő eszközöket alkalmazni, amelyek a rendőrségről szóló jogszabályok szerint megtehetőek, illetőleg alkalmazhatóak, és az adott esetben a végrehajtás eredményes befejezéséhez szükségesek.” A 45. § értelmében továbbá: „Ellenszegülés esetén a végrehajtó közvetlenül a legközelebbi helyi rendőri szervhez fordul, amely köteles a végrehajtási eljárásban haladéktalanul közreműködni az ellenszegülés megszüntetése végett. A végrehajtó a rendőrség közreműködését feltünteti a végrehajtási cselekményről készült jegyzőkönyvben.”

A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság vezetője a Testületet arról tájékoztatta, hogy az intézkedést megelőző napon átirat érkezett a kapitánysághoz a Császtai és Szunics Végrehajtói Irodától, amelyben közölték, hogy az Budapest, B. utca 12. VII/64. szám alatti ingatlant 2012. június 15-én 9 órakor átadják az árverési vevőnek. A rendelkezésre álló dokumentumok szerint a végrehajtó a helyszínen rendőri közreműködést kért, a megküldött rendőrségi videofelvételek egyikén pedig tisztán hallható, hogy a helyettes végrehajtó arra kéri a jelenlévőket, hogy hagyják el a helyszínt, és figyelmezteti őket, amennyiben kérésének nem tesznek eleget, kényszerintézkedést fog kérni velük szemben.

A Testület ismételten utal rá, hogy hatásköri szabályai értelmében a végrehajtás és a végrehajtói magatartás jogszerűségének a vizsgálatára nem jogosult, azt ugyanakkor kétséget kizáróan meg tudta állapítani, hogy a csatolt dokumentumok – különösen a végrehajtó a végrehajtási eljárás résztvevőinek szóló levele – és az idézett rendelkezések a rendőrség oldalán közreműködési kötelezettséget teremtettek az aktivisták tevékenységének alapjául szolgáló végrehajtási eljárásban. A helyszínen a rendőrök a végrehajtó előzetes kérésének, illetve a helyettes végrehajtó kilakoltatás során adott instrukcióinak megfelelően voltak kötelesek a végrehajtás eredményes lebonyolítása érdekében közreműködni.

A Testület ehelyütt utal továbbá az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésére, miszerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A rendelkezésre álló adatok szerint az intézkedést egy nappal megelőzően az érintett társasház egyik lakója telefonos bejelentést tett a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra, azzal a tartalommal, hogy az ún. Koppány csoport a Császtai és Szunics Végrehajtói Iroda által a B. utca 12. szám alatt tervezett kilakoltatásának megakadályozására törekszik. A bejelentés szerint az aktivisták polgári engedetlenségi mozgalmat, tüntetést szerveztek, amelyről szórólapokat helyeztek el a fenti címen lévő 10

emeletes tömb lépcsőházában. A szórólapok szerint „a lakásba való ki- és bejárást, a lift használatát akár baseballütőkkel is, körülményesen, de biztosítani fogják a heves küzdelmek alatt”. A bejelentő és a többi lakó rendőri intézkedést és a lakosság védelmét kérte.

A Testület álláspontja szerint a rendőrségnek mind a helyettes végrehajtó kérése, mind a társasház lakójának a közrendet és közbiztonságot veszélyeztető körülményre vonatkozó tájékoztatása nyomán intézkedési kötelezettsége keletkezett.

Az Rtv. 19. §-ának (1) bekezdése értelmében a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek — ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik — mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

A Testület határozott meggyőződése szerint önmagában az a tény, hogy a helyettes végrehajtó a kilakoltatás helyszínénél szolgáló ingatlanban tartózkodó — a végrehajtási eljárásban semmilyen módon nem érintett, és érintettségét jogi indokkal nem valószínűsítő — panaszosnak és társainak nem mutatta be a kilakoltatás alapjául szolgáló jogi dokumentumokat, semmiképpen nem jogosította fel a panaszost arra, hogy a rendőri intézkedéssel szemben tevőlegesen ellenállást tanúsítson.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jártak el a végrehajtás helyszínén a rendőrök, és jogszerű eljárást tanúsítottak, amikor a tevékenységüket a végrehajtó intézkedései szerint fejtették ki, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését nem valósították meg.

3) A Testület a könnygáz alkalmazásának jogszerűségével kapcsolatban az alábbiakat rögzíti.

a) A panaszos előadta, hogy a rendőrök nagy mennyiségű könnygázt fújtak be a kilakoltatással érintett lakásba, melytől ő és társai pánikba estek, hiszen a gáztól semmit sem láttak. A lakásban tartózkodók az ablakhoz rohantak, hogy levegőt kapjanak. A panaszos jogszerűtlennek tartja a könnygáz használatát, mert a rendőrség tagjai véleménye szerint „nem voltak közvetlen veszélyhelyzetben”. A panaszos szerint a rendőrség nem győződött meg arról sem, hogy a zárt helyiségben esetleg tartózkodik-e gyermekkorú személy, állapotos nő vagy asztmás, esetleg szívbeteget ember. Ennek hiányában a rendőrök kockára tették az érintettek egészségét, sőt életét. Megjegyzi a panaszos, hogy a végrehajtás alá vont ingatlanban tartózkodott több asztmás beteg, valamint szívbeteget ember és egy idős, vak nő is.

A kényszerítő eszközök alkalmazásának általános arányossági követelményét az Rtv. 16. §-a rögzíti, amely szerint a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége nélkül is biztosítható.

Az Rtv. 49. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy a rendőr a szolgálatban rendszeresített vegyi vagy elektromos sokkoló eszközt, illetőleg rendőrbotot vagy kardlapot alkalmazhat a mások vagy saját életét, testi épségét, illetőleg a vagyónbiztonságot közvetlenül veszélyeztető

támadás elhárítására, illetve a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés megtörésére.

Az Rtv. 61. §-ának (2) bekezdése értelmében továbbá a testi kényszer és a bilincs kivételével kényszerítő eszköz – a jogos védelem esetét kivéve – nem alkalmazható a láthatóan terhes nővel és a gyermekkorúval szemben.

A Szolgálati Szabályzat 39. §-ának (1) bekezdése kimondja továbbá, hogy az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.

Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:

- a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevételesen ellenszegülést nem mutat,
- b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni,
- c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrről, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad.

A Szolgálati Szabályzat 33. pontja tovább részletezi a vegyi eszköz alkalmazásának szabályait: a 42. § (1) bekezdése szerint a rendőr vegyi eszközt, elektromos sokkoló eszközt, rendőrbotot, kardlapot, valamint más eszközt saját elhatározásából vagy szolgálati elöljárója parancsára használhat. Ugyanezen szakasz (7) bekezdése szerint az (1) bekezdésben meghatározott kényszerítő eszközöket nem szabad a támadás, ellenszegülés megszűnése, megtörése után alkalmazni, a (8) bekezdés szerint pedig a csapaterő alkalmazásával egyidejűleg, valamint tömegoszlatás során a tömeg oszlatására vagy zárt térben kialakult ellenállási góc felszámolására vegyi eszköz alkalmazható.

A rendőrkapitányságról érkezett dokumentumok a könnygáz alkalmazásának körülményeit egymással egyezően írják le. A lakásba bezárkózott aktivisták az ajtót nehéz tárgyakkal torlaszolták el, és testükkel is megtámasztották. Többszöri próbálkozásra sikerült az ajtónál keletkezett résen keresztül a rendőröknek lévő két erővágóval – feszítéssel – egy nagyobb rést kialakítani, amin keresztül az intézkedést vezető r. főhadnagy többször, ismételt felszólította a bent lévőket a cselekményük abbahagyására, aminek utóbbiak nem tettek eleget. Az aktivisták az ajtó résen keresztül az erővágót vasrúddal többször megütötték, eltolva azt a vágandó felülettől, ezért a r. főhadnagy a helyszínen lévő egyik rendőrnek utasításba adta, hogy a keletkezett résen keresztül, az aktív ellenállás leküzdése céljából, a nála lévő R 92 típusú könnygázszóró palackból fújjon be egy kisebb mennyiséget. A rendőr az utasításnak eleget tett. A befújt gázspray hatására a benti ellenállás azonnal megszűnt, mire a rendőröknek sikerült benyomniuk az ajtót, ami időközben a zsanérról leesett, ezért azt a folyósóra helyezték.

A fentiekben ismertetett [...] linken elérhető videofelvételen tisztán látható, hogy a rendőrök a zár kiserelése után még perceként keresztül próbálják testi erővel betörni a demonstráció résztvevői által eltorlaszolt ajtót. A felvételen az is látható, hogy a rendőrök erővágóval támasztják ki az ajtó oldalát és tetejét, résnyire kifeszítve ezzel az ajtót. A rendőrök időről-

időre hangosan figyelmeztetik az ajtó túloldalán lévőket, hogy menjenek minél távolabb az ajtótól. A keletkezett résen, miután az ajtót tartó személyeket többször is hangosan felszólították, hogy távolodjanak el a bejárattól, az egyik rendőr 4 perc 28 másodpercnél igen rövid, mintegy 1 másodpercnyi ideig könnygáz-sprayvel befúj. A rendőrök néhány másodpercnyi várakozás után, azt követően, hogy az aktivisták az ajtótól távolabb mentek, az ajtót sikerrel betörik. Az ablaküveg betörése 5 perc 11 másodpercnél, az ajtó eltávolítását követően hallatszik. A rendőrök a lakásba az ajtót eltorlaszoló tárgyak miatt igen nehezen hatolnak be.

A Testület álláspontja szerint a rendelkezésre álló dokumentumok és videofelvételek alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a végrehajtás alá vont ingatlanban tartózkodó személyek – a Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdésének b) pontjának definíciója szerint – aktívan ellenszegültek a jogszerű rendőri intézkedésnek, amely az Rtv. 49. §-ának (1) bekezdés b) pontja értelmében megalapozta a vegyi eszköz használatának lehetőségét. E vonatkozásban a Testület kifejezetten felhívja a panaszos figyelmét, hogy az Rtv. szerint nem csupán a rendőrök személye elleni támadás, hanem a jogszerű rendőri intézkedésnek való ellenszegülés is megalapozza a vegyi eszköz használatát. A videofelvételeken tisztán látszik, hogy a rendőrök többször, nagy hangerővel felszólították a lakásban tartózkodó személyeket, hogy saját testi épségük védelme céljából menjenek minél távolabb az ajtótól. A rendőrök először a zár kiszerelemével próbálkoztak, mivel azonban ez nem vezetett eredményre az ajtót belülről eltorlaszoló aktivisták tevékenysége miatt, megpróbálták fizikai erő alkalmazásával betörni azt. Tekintettel arra, hogy az ajtót a panaszos társa belülről testi erővel is támasztották, ez a kísérlet sem járt sikerrel. **Mivel az ellenszegülés megtörésére a bezárt ajtón keresztül egyéb eszköz nem állt rendelkezésre, a Testület határozott meggyőződése szerint a vegyi eszköz alkalmazása az Rtv. 16. §-a szerinti arányossági követelménynek is megfelelt.**

A panaszos azon észrevételével kapcsolatban, hogy a rendőrség nem győződött meg arról, hogy a zárt helyiségben tartózkodik-e gyermekkorú személy, állapotos nő vagy asztmás, esetleg szívbeteg, a Testület az alábbiakat látja szükségesnek megjegyezni. A Testület felhívja arra a figyelmet, hogy a panaszos társaival saját előadása szerint is önként zárkózott be a kilakoltatással érintett lakásba, a bent tartózkodó személyek pedig aktívan akadályozták, hogy az intézkedő rendőrök az ajtót kinyithassák. Mindezek alapján a Testületben az a határozott meggyőződés alakult ki, hogy az intézkedő rendőröknek kifejezetten a panaszos társai magatartása miatt nem volt módja meggyőződni a panaszbeadványban említett személyek állapotáról. A rendőrkapitányság ugyanakkor a Testületet arról tájékoztatta, hogy amíg a panaszosok a folyosón tartózkodtak, szemrevételezték az intézkedésnek aktívan ellenálló személyeket, és közöttük láthatóan terhes nő, vagy gyermekkorú személy nem volt.

b) A Testület ezt követően azt a hatást vizsgálta, amelyet a panaszosra elmondása szerint a könnygáz gyakorolt. A panaszos előadta, hogy mivel gyermekkorában „légcsőaszmas” volt, ezért belélegzett gáz hatására több órán keresztül nehezen kapott levegőt, végül este 23 órakor orvost hívtak hozzá a fogdán mivel rosszul lett az őt ért stressz és könnygáz miatt.

E körben a Testület mindenekelőtt utal az Rtv. 17. §-ának (2) bekezdésére, mely úgy rendelkezik, hogy a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

A rendőrségi felvételek, illetve a www.youtube.com-on elérhető és a jelen állásfoglalás III. részében ismertetett felvételek alapján megállapítható, hogy a rendőrök egy alkalommal, célzottan a lakásban tartózkodó és a rendőri intézkedést meghiúsítani igyekvő, a barikádon álló személyre fújtak kb. 1 másodperc időtartamban könnygázt. Ezt követően kb. 1 perccel később sikerült áttörni és leszerelni az ajtót a rendőröknek. A gáz tehát nagyrészt csak a lakás első részében lévő levegővel elegyedett. A videofelvételek szerint pedig a panaszos a könnygáz befújásának idején a lakás bejárati helysége és a nagyszoba határán tartózkodott, majd a nagyszoba ablakához rohant.

A könnygáznak az az élettani hatása, hogy a helyszínen az érintett személyeknél fulladás-érzetet, orrfolyást, könnyezést vált ki, közismert, ezek hiányában nem volna kényszerítő eszközként használatos. A vegyi eszköz természetéből adódóan továbbá, hogy nem alkalmazható kizárólag egyedileg, egyes személyekkel szemben, a hatásterületen tartózkodók óhatatlanul is elszenvedik a könnygáz által okozott kellemetlenségeket.

Miután a Testület a vegyi eszköz alkalmazást a fentiek szerint jogszerűnek találta, a kérdés az, hogy a panaszos esetén valószínűsíthető-e a szokásos és a kényszerítő eszköz funkciójából fakadóan szükségszerű hatásoknál erősebb hatás, és amennyiben igen, úgy ez összefüggésben van-e valamilyen rendőrségi mulasztással, továbbá hogy a rendőrség a panaszosnak a megfelelő ellátást biztosította-e.

A panaszos beadványában nem írta le, hogy a helyszínen milyen tüneteket okozott nála könnygáz, csupán annyit említett, hogy a fiával az ablaknál állt, mert nem kaptak levegőt. A későbbiekre nézve is úgy fogalmaz, hogy az orvosi ellátására azért volt szükség, mert rosszul lett a stressztől és a könnygáztól. A tehát nincs arra adat, hogy a helyszínen olyan hatás merült volna fel, amely a szokásos és a kényszerítő eszköz funkciójából fakadóan szükségszerű hatásoknál erősebbnek mutatkozik. Arra nézve, hogy a panaszos azóta felmerült panaszai (amit szintén nem részletezett) összefüggésben állnak-e a helyszínen belélegzett könnygázzal, a panaszos nem csatolt be orvosi dokumentációt, így a Testület erre nézve nem tud egyértelmű következtetést levonni. A rendelkezésre álló biztonsági intézkedésről szóló jelentés ugyanakkor azt rögzíti, hogy a panaszos a korábbi szívinfarktusra vezette vissza a rosszul léte eredetét és azért kért orvosi ellátást, mert szúrt, feszített a mellkasa.

Hangsúlyozni kell, hogy még ha ilyen összefüggés kimutatható lenne is, ez akkor is csak abban az esetben vezethetne a rendőrség elmarasztalásához, ha akár a rendszeresítés, akár az alkalmazás vonatkozásában kimutatható lenne valamilyen rendőrségi mulasztás. A Testület azonban egy másik ügyben beszerezte az esetben alkalmazott R92 jelű egyéni könnyfakasztó spray vonatkozásában készült rendszeresítési jegyzőkönyvet és mellékleteit, amelyek szerint mind az ÁNTSZ Országos Tisztiorvosi Hivatala, mind az Országos Traumatológiai Intézet arra a megállapításra jutott, hogy súlyosabb vagy maradandó egészségkárosodás a spray alkalmazása esetén sem várható, ezért személyeken történő alkalmazásra javasolják a sprayt. A videofelvételekből kitűnik, hogy a spray alkalmazására viszonylag rövid időn keresztül és kis mennyiségben került sor, ami erős hatást elsősorban az ajtóhoz közeli részeken fejtett ki. Figyelembe véve azt is, hogy a rendőrség a vegyi eszközt számos felszólítás és egyéb eszközök alkalmazásának sikertelensége után vetette be, a panaszos számolhatott azzal a lehetőséggel, hogy a rendőrség vegyi eszközt fog alkalmazni (amint az a felvételek során hallható megszólalásokból kitűnik, több aktivista tisztában volt ezzel – pl. „Fújd ki a szemem!”).

Tekintettel mindezen körülményekre, a Testület úgy ítéli meg, még ha a panaszosnál atipikus hosszabb távú panaszok alakultak volna is ki a spray használatának hatására, ez a rendőrségnek nem lenne felróható.

Végül pedig maga a panaszos nyilatkozott úgy, hogy miután rosszullétét a rendőröknek jelezte, azonnal orvosi ellátásban részesítették.

A Testület a fentiek alapján aggálytalanul megállapíthatónak tartotta, hogy a rendőrség a vegyi eszköz alkalmazásával nem sértette, csupán jogszerűen korlátozta a panaszosnak az emberi méltóságból levezethető testi épséghez fűződő jogát.

c) A panaszos azon észrevételével kapcsolatban, hogy a rendőrség nem győződött meg arról, hogy a zárt helyiségben tartózkodik-e gyermekkorú személy, állapotos nő vagy asztmás, esetleg szívbeteg, a Testület az alábbiakat látja szükségesnek megjegyezni. A panaszos nem említette, hogy egészségét állapotánál vagy betegségénél fogva fokozottan veszélyeztette volna a rendőrség által alkalmazott vegyi eszköz. Ugyanakkor a Testület felhívja arra a figyelmet, hogy a panaszos társaival saját előadása szerint is önként zárkózott be a kilakoltatással érintett lakásba, aktívan akadályozva, hogy az intézkedő rendőrök az ajtót kinyithassák. Mindezek alapján a Testületben az a határozott meggyőződés alakult ki, hogy az intézkedő rendőröknek kifejezetten a panaszos és társai magatartása miatt nem volt módja meggyőződni a panaszbeadványban említett személyek állapotáról. A rendőrkapitányság ugyanakkor a Testületet arról tájékoztatta, hogy amíg a panaszosok a folyosón tartózkodtak, szemrevételezték az intézkedésnek aktívan ellenálló személyeket, és közöttük láthatóan terhes nő, vagy gyermekkorú személy nem volt.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a vegyi eszköz alkalmazása jogszerű volt, ezért az a panaszos emberi méltósághoz való jogát, illetve az abból levezethető testi épséghez való alapvető jogát nem sértette.

3) A panaszos sérelmezte továbbá, hogy az intézkedést foganatosító rendőrök nem igazolták magukat.

Rtv 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése kimondja, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az Rtv. idézett bekezdése egyértelműen rendelkezik: az intézkedő rendőröknek az intézkedés megkezdése előtt egyebek mellett, a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztető körülmény hiányában nevüket és azonosító számukat közölniük kell. A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint az intézkedést a foganatosításban résztvevő r. százados az épület előtt, a r. főhadnagy pedig a VII. emeleten az Rtv. 20. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kezdte meg. Az előállított személyeket tájékoztatták a panasztétel törvény adta lehetőségéről, illetve az előterjesztés határidejéről is.

A Testület rendelkezésére álló, a fentiekben már ismertetett videofelvételek a panaszos előadását egyértelműen cáfolták. A Gy. V. r. őrmester által készített rendőrségi videofelvétel alátámasztja, hogy amikor a rendőrök megérkeznek a fém rácsos ajtóhoz, melynek külső és belső oldalán aktivisták álltak, jól hallhatóan elhangzik az intézkedő r. főhadnagy neve, és jelvéyszámja. A r. főhadnagy az intézkedés célját is tisztán érthetően közli. A felvételen az is látszik, hogy amikor az előállított személyeket a rabszállítóban igazoltatják, a rendőrök az Rtv. 20. §-ában foglalt rendelkezéseknek eleget téve ismét bemutatkoznak, és azonosító számaikat is közlik.

Mivel a felvételek alapján megnyugtatóan tisztázható volt, hogy az intézkedő rendőrök az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettségüknek eleget téve nevüket és azonosító számukat közölték az intézkedés alá vont személyekkel, a Testület megállapította, hogy a panaszos tisztességes eljárásához fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

4) A panaszos előállításával a Testület az alábbiakban foglalkozott.

a) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontja, valamint az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja alapján állították elő.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) és f) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható [b], és azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani [f].

A Testület rendelkezésére álló dokumentumok szerint az intézkedés során összesen 22 főt állítottak elő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt. Az előállított személyek közül 20 fővel szemben, akik a lakásban tartózkodtak, a fenti szabálysértésen túl felmerült szándékos rongálás miatt bűncselekmény gyanúja is.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 170. pontja, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség címmel a 216. § (1) bekezdése alatt kimondja, hogy aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 324. §-ának (1) bekezdése továbbá megállapítja, hogy aki idegen vagyontárgy megsemmisítésével vagy megrongálásával kárt okoz, rongálást követ el.

A panaszos a szabálysértési ügyben történt meghallgatása során vallomást nem kívánt tenni. A Testület hivatalból szerzett tudomást – más panaszosoktól a szabálysértési eljárások során előadottak alapján – arról, hogy a lakásba önként mentek be az ott tartózkodó személyek, illetve, hogy többek eltorlaszolták belülről a tárgyi ingatlan ajtaját.

Ezen a ponton a Testület fontosnak tartja, hogy utaljon töretlen gyakorlatára, amely szerint az intézkedés alapjául szolgáló jogellenes cselekmény – akár szabálysértés, akár bűncselekmény

– tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálhatja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a büntetőügyben eljáró, illetőleg a szabálysértési hatóságok szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján olyan esetekben, amikor a rendőrség valamely intézkedést vagy intézkedés-sorozatot azzal indokol, hogy azt az érintett által vélhetően elkövetett bűncselekmény vagy szabálysértés alapozta meg, a Testület azt vizsgálja (az érintett vétkességének kérdésében való állásfoglalás nélkül), hogy a bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja fennállt-e.

A panaszbeadványból arra lehet következtetni, hogy, noha a panaszos a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését tagadta, lényegében a rendőri intézkedéssel szembeni ellenállásról („ezért éreztem feladatomnak, hogy fellépjek a jogtalanság ellen”) számol be. Mindezt a rendelkezésre álló videofelvételekkel egybevetve, a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség által megnevezett szabálysértés elkövetésének minimális gyanúja mindenképpen fennállt.

A panaszos szerint ugyanakkor a rendőrség nem megalapozottan hivatkozott az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontjára, mivel a rendőrség részéről nem hangzott el a szabálysértés abbahagyásra irányuló felszólítás.

A rendelkezésre álló, jelen állásfoglalás keretei között több alkalommal is ismertetett videofelvételek alapján a Testület úgy találta, hogy a panaszos fenti, a felszólítás elmaradását sérelmező megállapítása a valóságot nem fedi. A felvételeken tisztán hallható, hogy a panaszost és társait tájékoztatják arról, hogy magatartásukkal egy jogszerű bírósági végrehajtási eljárást akadályoznak. A rácshoz láncolt ellenállókat a rendőrök „a törvény nevében” felszólítják, hogy amennyiben a jogsértő cselekménnyel nem hagynak fel, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt előállítják őket a III. Kerületi Rendőrkapitányságra. Ezt követően egy utolsó felszólítás is elhangzik, majd – mivel a jelenlévők az intézkedést akadályozó magatartásukkal továbbra sem hagynak fel – egy r. főhadnagy utasítást ad kollégáinak az intézkedések megkezdésére. A rendőri felszólítás a szűk folyosón annak ellenére is tisztán hallható, hogy a rendőrök megafont nem használtak.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja megfelelő jogalapot biztosított a panaszos előállítására. Tekintettel arra, hogy a panaszos beadványában is említi, hogy a civil otthonvédők törték be a lakás ablakát, a Testület a rendőrség Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontjára való hivatkozását sem találta teljességgel megalapozatlannak, ugyanis a rendelkezésre álló adatokból, nevezetesen az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésből az derült ki, hogy a panaszos a lakásban tartózkodott, amikor az ablakot betörték, ezért a szándékos rongálás bűncselekményének minimális fokú gyanúja vele szemben szintén felmerülhetett. Utóbbi előállítási ok kapcsán fontos utalni arra, hogy a felvételekből egyértelműen kitűnt az, hogy a lakás egyik szobájának ablaka törött állapotban volt.

A Testület megállapította, hogy az előállítás jogalapját illetően a panaszos személyes szabadsághoz való alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

b) Mivel a Testület az előállítás jogalapját megfelelőnek találta, a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az intézkedés megfelelt-e az arányosság követelményének. Az Rtv. 15. §-a szerint ugyanis a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdése funkcióját tekintve a rendőri mérlegelésnek ad teret. A bekezdés imént idézett b) és f) pontja lehetőséget biztosít az intézkedő rendőr számára az előállítás foganatosítására, ugyanakkor – ellentétben az ugyanezen szakasz (1) bekezdésében felsorolt esetekkel – nem teszi azt kötelezővé. Azonban a mérlegelés lehetősége sem korlátlan – a Testület töretlen gyakorlata szerint a mérlegelés akkor állja ki a jogszerűség próbáját, ha az megfelel az Rtv. 15. §-ában rögzített arányossági kritériumnak, tehát nem okoz olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. A fentiekből kiindulva, a jogalap megléte önmagában nem teszi a rendőri intézkedést jogszerűvé. Amennyiben az arányosság követelménye nem érvényesül, úgy a megfelelő jogalap megléte mellett is jogszerűtlenné válik az intézkedés.

Az arányosság megítélésekor a Testületnek azt kellett figyelembe vennie, hogy volt-e az előállításnak olyan célja, amely csak a szabadság korlátozásával volt elérhető.

A Testület erre a kérdésre igenlő választ adott. A panaszost társaival egyetemben a rendőrkapitányságon jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt kihallgatták, és vele szemben megtették a szabálysértési eljárás megindításához szükséges lépéseket.

Az előállítást a Testület arányosnak találta, ezért kimondta, hogy az a panaszos személyes szabadsághoz való alapvető jogát nem sértette.

c) Az előállítás időtartamát a Testület az alábbiakban értékelte.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség 12 órát meghaladó időtartamban tartotta őt fogva. A panaszos úgy véli, előállításának időtartamát nem megfelelően számították ki a rendőrkapitányságon, hiszen az előállítás attól az időponttól érvényes, amikor a rendőrhatalóság megkezdi az intézkedését, illetve közli az előállítás tényét. A panaszos szerint a 12 órás maximális fogvatartási időt a rendőrség 30 perccel túllépte, még „a hatóság által jelzett időpontot alapul véve is”.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a

további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos előállítása 2012. június 15-én 12 óra 30 perctől 23 óra 58 percig tartott. Az igazolást a panaszos aláírásával ellátta. Az igazolás a fogdakönyv bejegyzése szerint a panaszos előállítása 12 óra 30 perckor kezdődött, és 23 óra 30 perckor bocsátották szabadon. (A Nyomtatvány elnevezésű dokumentum szintén 23 óra 30 percben jelölte meg a szabadítás időpontját.) Az előállított személyekről készített kimutatás ugyanakkor az előállítás befejező időpontjaként 23 óra 58 percet rögzít. Az előállítás 8 órás időtartamát 4 órával hosszabbították meg, amely időtartamon a panaszos fogvatartása belül esett.

A rendelkezésre álló videofelvételek jól követhetővé teszik, hogy mikor, milyen események történtek a helyszínen. A panaszossal szembeni intézkedés kezdő időpontját az előállításról készül jelentés 11 óra 50 percre teszi, amely a panaszos álláspontja szerint nem felel meg az intézkedés valóságos kezdő időpontjának. A felvételeken látható, hogy 11 óra 12 perckor a rendőrök még a kilakoltatással érintett lakás bejárati ajtaját próbálják együttes erővel belökní. 11 óra 17 perckor történik meg a könnygáz alkalmazása, és a rendőrök 11 óra 19 perckor jutnak be a lakásba.

A Testület szerint a rendőrség az előállításról készül jelentésben és az igazoláson helyesen jelölte meg az előállítás kezdő időpontjaként azt az időpontot, amikor konkrétan a panaszossal szemben kezdte meg intézkedését foganatosítani az alábbiak miatt. Tekintettel arra, hogy a panaszos társaival önként zárkózott be az ingatlanba, az előállítás kezdő időpontja a Testület álláspontja szerint sem lehet korábbi időpont a lakás ajtajának betörésénél. A lakás betörését követően a videofelvételek alapján a r. főhadnagy többször is megkérdezte a lakásban tartózkodókat, hogy melyikük a panaszos, amire senki, a panaszos se reagál. A felvételek tanúsága szerint a panaszos utolsó között hagyta el a lakást, majd ezt követően a rendőri jelentések szerint még a végrehajtóval és az új tulajdonossal kellett a dokumentációt kitöltenie. A KR állománya 12 óra 10 perckor hagyta el a helyszínt, így a dokumentáció kitöltését követően a panaszos előállítását a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök foganatosították. A panaszos maga is úgy nyilatkozott, hogy még a papírokat intézte a végrehajtókor, amikor egy ismerőse telefonált neki, hogy most állítják elő a fiát. A panaszos fiát a rendőrségi iratok szerint 12 óra 10 perckor szállították be a kapitányságra, tehát a panaszos 12 óra 10 perckor még saját bevallása szerint is a helyszínen tartózkodott és a végrehajtással kapcsolatos dokumentációt készítette. Szintén ezt támasztja alá a Koppány-csoport facebook oldalán megtalálható és a fogdán történő elhelyezés előtt a rendőrség épületében készült fényképfelvételek [...], amelyeken a panaszos, szemben a többi előállítottal (köztük a fiával), nem látható. Mindebből következik, hogy mivel a panaszos fiának beszállítása és a panaszos előállításának az igazoláson megjelölt megkezdése között mindösszesen 20 perc telt el, a Testület elfogadta a rendőrkapitányság jól dokumentált álláspontját, miszerint a panaszossal szembeni intézkedés és így az előállításának kezdő időpontja 12 óra 30 perc volt.

Abból kiindulva, hogy a panaszos az előállítás részére kiadott igazoláson feltüntetett időtartamát nem vitatta, és annak valóságtartalmát aláírásával igazolta, a Testület a

továbbiakban azt vizsgálta, hogy az előállítás 11 óra 28 perces időtartama arányosnak tekinthető-e.

A Testület az időtartam értékelésekor az alábbi szempontokra volt figyelemmel. A rendőrségnek a sérelmezett események kapcsán nagy létszámú intézkedést alá vont személyel szemben kellett a szükséges cselekményeket végrehajtani. Az intézkedés során összesen 22 személyt kellett előállítani és 23 személyel szemben tettek szabálysértési feljelentést jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt. Az előállítások sikeres foganatosítása a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság fogdájának teljes kapacitását igénybe vette. Az előállítás végrehajtásáról illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint panaszos előállítása 12 óra 30 perckor kezdődött, 12 óra 43 perckor szállították be a kapitányságra és 13 óra 43 perckor helyezték el a fogdán. Az előállítandó személyek igazoltatása és az adatok ellenőrzése az épület elhagyását követően, de a fogdára való beszállítást megelőzően történt, amely az aktivisták nagy számára való tekintettel, nyilvánvalóan időt vett igénybe. A rendőrkapitányságon a panaszost átvizsgálták, a nála lévő tárgyról 13 óra 45 perckor letéti jegyzéket készítettek, és a szükséges nyilatkozatokat kitöltették vele. A Testület ennek időtartamát értékelve tekintetbe vette, hogy ezen tevékenységeket valamennyi előállított személy vonatkozásában el kellett végezni, amely a kapitányság teljes állományát igénybe vette. A Testület rendelkezésére bocsátott kihallgatási jegyzőkönyvek közül az elsőt 15 óra 31- perckor kezdték el felvenni, a későbbiekben pedig 19 óra után folyamatosan hallgatták meg a résztvevőket. A panaszost 23 óra 31 perctől 23 óra 46 percig hallgatták meg – az este folyamán több társának kihallgatása párhuzamosan, külön kihallgató-helyiségekben zajlott.

A Testület figyelembe vette továbbá, hogy a BRFK Bűnügyi Szervek Bűnügyi Technikai Osztályának helyszínelői a lakásban a délután folyamán helyszínelést végeztek. Mivel a rendőrök a panaszos és társai fogvatartásának ideje alatt olyan eljárási cselekményeket foganatosítottak, amelyek az érintettek eljárásjogi helyzetének tisztázását célozták, a Testület szerint a panaszos személyes szabadságának korlátozása ezen időtartam alatt nem tekinthető indokolatlannak. Ezt követően továbbá indokoltan hosszabbodott meg a fogvatartás azon adminisztratív teendők elvégzésének idejével, amelyek kétség kívül az intézkedés alá vont személyek érdekeit is szolgálták (pl.: igazolás kiállítása, jogorvoslatról való tájékoztatás, letétbe helyezett tárgyak visszaadása), mivel az ezen adminisztratív teendőkre fordított idő nem tekinthető aránytalanul hosszúnak.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszos előállításának időtartama sem sértette a személyes szabadsághoz való jog érvényesülését.

A Testület észlelte, hogy a rendelkezésére bocsátott iratanyagon az előállítás befejező időpontjaként eltérő adatok szerepelnek, ugyanakkor mivel az eltérést tartalmazó irat csupán egy belső célra készült kimutatás, ezért nem tartotta indokoltnak a dokumentáció ilyen pontatlansága miatt a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét megállapítani.

Felhívja ugyanakkor a Testület a rendőrség figyelmét arra, hogy az intézkedés alá vont személyek jogainak tiszteletben tartása érdekében a jövőben tartózkodjon az ilyen és hasonló dokumentációs pontatlanságoktól.

5) A panaszos általánosságban sérelmezte a rendőrök erőszakos és "vandál" magatartását.

A panaszos úgy véli, hogy a rendőrség brutálisan lépett fel mind a civilekkel, mind a lakóközösség által fenntartott értékekkel szemben. A panaszos szerint "az indulatoknak nem szabott határt semmi", így a rendőrök a vasajtót is darabjaira törték, amely magatartás megbotránkozást okozott, többekben riadalmat keltett.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. a rendőrség intézkedési kötelezettségét rögzítő 13. §-ának (3) bekezdése továbbá kimondja, hogy ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

A Testület hivatkozik az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdésére is, melynek értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magánítók és a levélítók sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Beadványában a panaszos nem részletezte, pontosan mit ért a rendőrök erőszakos és vandál magatartása alatt, csupán egy konkrétumot emelt ki a rendőri intézkedés menetéből: a lakás ajtajának betörését. Tekintettel arra, hogy a panaszos egy interneten közzétett felhívás eredményeképpen vett részt a tiltakozó akcióban, és a lakásnak nem ő a tulajdonosa (valamint a lakóközösségnek sem tagja), a Testület az ajtó betörését nem a tulajdonhoz való jog aspektusából vizsgálta, hanem azt mérlegelte, hogy aránytalanul agresszív, eltúlzott intenzitású volt-e a rendőrök fellépése, és okozhatta-e mindez a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

Tekintettel arra, hogy a panaszos társaival együtt, saját előadása szerint is bezárkózott a kilakoltatással érintett lakásba, a Testületben az a határozott meggyőződés alakult ki, hogy a lakás ajtaja olyan, az Rtv. 13. §-ának (3) bekezdésében említett akadályt képezett, amelyet az intézkedés foganatosításában gátolt rendőröknek jogukban állt eltávolítani. Az eltávolítás módját a Testület videofelvételeken követhette nyomon. A fentebb hivatkozott egyik videofelvételen (...) például egyértelműen látható, hogy a rendőrök, mielőtt a lakás ajtaját megpróbálnák betörni, számos egyéb módon is megpróbálnak bejutni az ingatlanba. A rendőri intézkedést segítő zárszakértő először megvizsgálja a bejárati ajtó zárját, majd kiszerelem azt. Ez a kísérlet kifejezetten azért nem járt eredménnyel, mivel a lakásban tartózkodó személyek az ajtót nehéz tárgyakkal eltorlaszolták. A Testülethez érkezett iratok tanúsága szerint a rendőrök később egy komplett ülögarnitúrát, egy hűtőszekrényt, illetve egy gáztűzhelyet is félretoltak az ajtó elé, mikor a lakásba sikeresen behatoltak. Az ajtót a rendőrök csak a zár sikertelen kiszerelemét követően kezdik el betörni, miközben a bent tartózkodók folyamatosan aktív ellenállást tanúsítva, belülről támasztják az ajtót. Amikor a rendőrök erővágókkal résnyire kifeszítik az ajtót keretéből, egy nő a lakásból a rendőrökre kiabál, hogy vigyázzanak a kezére. A rendőrök időről-időre hangosan figyelmeztetik az ajtó túloldalán lévőket, hogy menjenek minél távolabb az ajtótól – az idézett kijelentés kapcsán külön is szólnak a hölgynek, hogy menjen el az ajtótól, nehogy beszoruljon és megsérüljön a keze. Az ajtó betörése valóban igen nagy erőfeszítéssel történik, ez azonban a lakásban tapasztalható ellenállás miatt továbbra is kevésnek bizonyul – az ajtót csak néhány másodperccel azt

követően sikerül betörni, hogy az aktivisták a vegyi eszköz befújása miatt eltávolodnak az ajtótól.

A Testület meglátása szerint a rendőrök az ajtót az Rtv. 13. § (3) bekezdésének megfelelően távolították el – az ajtó betörésének indoka az volt, hogy azt a végrehajtást akadályozó személyek magukra zárták. Egyéb olyan cselekményt, megnyilvánulást a rendőrök részéről a Testület az intézkedést közel teljes terjedelemben rögzítő videofelvételeken nem tapasztalt, amelyet "vandálnak és erőszakosnak" lehetne értékelni, egyéb ilyen megnyilvánulást pedig a panaszos sem említett beadványában.

A fenti okfejtés alapján a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a rendőri fellépés nem volt aránytalanul eltúlzott, és a rendőrök viselkedése, illetve az ajtó betörése nem okozta a panaszos tisztességes eljárásához való jogának sérelmét.

6) A panaszos beadványában kifejtettek szerint a rendőrök nem nyújtottak azonnali segítséget a könnygázzal teli lakás mielőbbi kiürítése érdekében. Meg sem kérdezték, hogy vannak-e sérültek, és csak mintegy 10 perc elteltével terelték ki az embereket az ingatlanból. A könnygáz bevetését követően többen rosszul lettek, a hatóság azonban – a panaszos szerint – elmulasztotta segítségnyújtási kötelezettségének a teljesítését, mivel nem végezte el a gázzal teli helyiséget azonnali kiürítését, hanem elzárta a kijáratot.

A Testület ehelyütt utal az Rtv. 17. §-ának (2) bekezdésére, mely úgy rendelkezik, hogy a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése pedig kimondja, hogy a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Az intézkedés foganatosításában résztvevő r. százados jelentése a panaszos ezen sérelmére is reflektál: maga a r. százados hívta előzetesen a helyszínre a kilakoltatással kapcsolatos feladatok egészségügyi biztosításának érdekében az Országos Mentőszolgálat munkatársait, akik egy mentővel az intézkedés teljes tartama alatt a helyszínen tartózkodtak. Az intézkedés alá vont személyeket tájékoztatták arról, hogy akinek sérülése van, vagy rosszul érzi magát, a helyszínen tartózkodó mentőktől kérhet ellátást. Sérülése senkinek nem keletkezett, rosszul lettek egy személy panaszkozott, akit a helyszínen elláttak. A r. százados határozottan cáfolta a panaszos azon állítását, hogy a könnygáz alkalmazását követően nem engedték ki az aktivistákat az épületből, hanem a zárt folyosón kellett várakozniuk. A lakásba történő bejutást követően a bent lévő személyekkel szemben – két személy kivételével – intézkedést kezdeményeztek, akiket rendőri felügyelet mellett az utcára vezettek, az adatok rögzítése és ellenőrzése már ott történt meg.

A r. főhadnagy jelentésében a fentieket kiegészítve elmondta továbbá, hogy a vegyi eszköz alkalmazását követően az intézkedő rendőrök behatoltak a lakásba, ahonnan az intézkedés alá vont személyeket azonnal, folyamatosan, a házban lévő liftek személyszállítási kapacitását figyelembe véve, az épület elé kísérték és az ott álló előállító gépjárművekben helyezték el, majd a BRFK Kerületi Rendőrkapitányságra szállították.

A Testület ismételten a helyszínen készült videofelvételeket hívta segítségül a rendőrkapitányság munkatársainak előadása és a panaszbeadványban foglaltak között húzódó ellentmondás tisztázásához. Gy. V. r. őrmester jelen állásfoglalásban többször hivatkozott videofelvételén láthatóak az ajtó betörését követő percek történései. A rendőrök 11 óra 19 perckor jutnak be a lakásba, ahol azonnal megkezdik a lakásban tartózkodó személyek intézkedés alá vonását. Az aktivisták a lakás nyitott ablakai mellett állnak. 11 óra 20 perckor, tehát az ajtó betörését egy perccel követően a rendőrök megbilincselik a panaszos egyik társát, majd a rabszállítóhoz kísérik. 11 óra 22 perckor néhány aktivista már a rabszállítóban foglal helyet, és a gépjármű 11 óra 25 perckor, előállított személyekkel megtelve indul el a helyszínről.

A felvételek a panaszos azon előadását, hogy a rendőrök a lakás kijáratát elzárták volna, cáfolják – a képsorokon látható, hogy a rendőrök haladéktalanul megkezdik a lakás kiürítését. A Testület megítélése szerint valószínű, hogy az ajtó betörését tíz perccel követően is tartózkodhattak aktivisták a lakásban, ezt lényegében a rendőrségi dokumentáció sem cáfolja: mivel a demonstrációra a VII. emeleten került sor, a kiürítés tempóját a házban található liftek befogadó képessége határozta meg. A felvételeken jól látható, hogy a lakás egyik szobájának ablaka ki volt törve, a másikat pedig a panaszosok kinyitották. Tekintetbe véve, hogy a rendőrök mindösszesen egy másodpercen keresztül, a lakás ablakaitól távol eső bejárati ajtónál alkalmazták a vegyi eszközt, és a panaszos társaival a kiürítés időtartama alatt mindvégig a nyitott/kitört ablak mellett tartózkodott, a Testület szerint kevéssé valószínű, hogy a folyamatos kiürítés a panaszos és társai egészségét veszélyeztethette volna.

A Testület álláspontja szerint azzal, hogy a mentőszolgálatot még az intézkedés kezdetekor értesítették, és a segítséget igénylő személyeket a segítségnyújtás helyszínére kísérték, a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét megfelelően teljesítette. Mivel a Testület arról is meggyőződött, hogy a rendőrök a lakás kiürítését azonnal megkezdték, és a körülmények által lehetővé tett gyorsasággal be is fejezték, megállapította, hogy a panaszos testi épséghez fűződő jogát a rendőrség eljárása nem veszélyeztette.

7) A Testület a panaszos élelmezéssel és a vízivással kapcsolatos sérelmével kapcsolatosan az alábbi megállapításokat teszi.

A panaszos első beadványában sérelmezte, hogy nem kapott enni, a másodikban viszont előadta, hogy kapott élelmet a rendőrségen, viszont megjegyezte, hogy amíg a fogdán elhelyezésre állt, ami 4-5 óráig tartott, nem kapott inni.

a) Az étkeztetés szabályait a Szolgálati Szabályzat 31. § (11) bekezdése rögzíti. A hivatkozott jogszabályhely szerint „A személyi szabadság elvonása első 5 óráját követően az intézkedést fogvatartó rendőri szervnek kell gondoskodni a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról. A fogvatartott személy étkezése az előállító helyiségben történik. Az étel kiosztását a felügyeletet ellátó rendkívüli őr végzi. Ha a rendkívüli őr nem rendelkezik az étel kiosztásához szükséges egészségügyi dokumentációval, akkor az élelmiszer kicsomagolását nem végezheti. A fogvatartott ilyen esetben előrecsomagolt élelmiszerrel és az annak elfogyasztásához szükséges egyszer használatos evőeszközökkel látható el. A rendkívüli őr feladatokkal megbízott rendőr löfegyverét ezen feladat ellátása alatt nem viselheti.”

A fenti rendelkezés a fogvatartás időtartamához köti az étkeztetést, előírja, hogy 5 órát meghaladó előállítás esetén kell gondoskodni az előállított étkeztetéséről. Jelen esetben az

előállítás időtartama az öt órát meghaladta, így a rendőrkapitányságnak kötelessége volt a panaszos élelmezésének biztosítása.

A rendőrkapitányság megfelelően dokumentált módon nyilatkoztatta a panaszost, kéri-e élelmiszersomag rendelkezésére bocsátását. A Nyilatkozat elnevezésű dokumentumon a panaszos 14 óra 48 perckor jelezte, hogy igényt tart élelmezésre. A dokumentumra az igény jelzése alá kézzel vezették rá, hogy a panaszos az élelmiszersomagot 18 óra 00 perckor átvette. A panaszos a dokumentumot aláírásával ellátta, és az élelmiszer átvételének tényét külön is aláírásával igazolta.

Mivel a panaszos aláírásával igazolta, hogy a rendőrkapitányságon kért és kapott is élelmiszersomagot, a Testület megállapította, hogy az étkeztetéssel összefüggésben a panaszos emberi méltóságához való alapjoga nem szenvedett sérelmet.

b) A panaszos azon előadását, miszerint 4-5 órán keresztül várakozott a fogdában történő elhelyezésre, egyértelműen cáfolták a rendőrségi iratok, ami szerint a panaszost 12 óra 43 perckor szállították be a kapitányságra és 13 óra 43 perckor helyezték el a fogdán. Eszerint a panaszos beszállítása és elhelyezése között összesen 1 óra időtartam telt el.

A Testület álláspontja szerint ez az időtartam, amíg a panaszos nem tudott folyadékot magához venni, nem éri el azt az időtartamot, ami egy felnőtt szervezet egészséges működését megzavarná, vagy ellehetetlenítené. Figyelemmel arra, hogy a panaszos saját előadása szerint is a fogdában történő elhelyezésig nem tudott inni, utána törtékről pedig nem számolt be, továbbá arra a tényre, hogy a rendőrségi fogdák helyiségei ivókúttal vannak felszerelve, amiből az elhelyezést követően szabadon ihatott a panaszos, a Testület álláspontja szerint a folyadékosztás elmaradása – ilyen rövid időtartam esetén – nem volt olyan mértékű mulasztás a rendőrség részéről, ami a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelméhez vezethetett volna.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy a folyadékosztás elmaradásával összefüggésben a panaszos emberi méltóságához való alapjoga nem szenvedett sérelmet.

8) A panaszos beadványában előadta, hogy a rendőrök nem tették lehetővé számára fogvatartásának időtartama alatt a levegőzést.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet (a továbbiakban: Fogdaszabályzat) 3. §-ának (1) bekezdése szerint a fogvatartott jogosult a 14. §-ban meghatározott feltételeknek megfelelő elhelyezésre, a folyamatos melegvíz-ellátásra, naponta zuhanyozásra, havonta egy alkalommal saját költségén a fogvatartásért felelős által biztosított fodrász igénybevételére, naponta legalább egy óra időtartamban – ellenőrzés mellett – a szabad levegőn való tartózkodásra.

A Fogdaszabályzat 1. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendelet alkalmazásában fogvatartott a bűnügyi, a szabálysértési, a közbiztonsági őrizetes, az előzetesen letartóztatott, valamint az elítélt és a szabálysértési elzárást töltő, amennyiben számára a fogvatartás helyéül rendőrségi fogdát jelöltek ki – tehát a Fogdaszabályzat az előállított személyekre nem vonatkozik.

Ettől függetlenül ugyanakkor megállapítható, hogy – különösen az Rtv. idézett 2. §-ának tükrében – egy hosszabb időtartamú szabadságelvonás kellően súlyos jogkorlátozás ahhoz, hogy ugyanazon elvi okokból, amelyek miatt az említett jogszabály rendelkezik a kérdésről, a rendőrség az előállítottak számára is biztosítsa a legalapvetőbb jogaik érvényesülését.

A Testület kérdésére a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság vezetője elmondta, hogy levegőzési lehetőséget senki sem igényelt az előállított személyek közül, így arra nem is került sor.

A Testület úgy találta, hogy mivel a panaszos csupán arról számolt be, hogy a napirend alapján jogosult lett volna a szabad levegőn tartózkodni, azonban azt nem említette, hogy ilyen irányú igényét bárkinek is jelezte volna a rendőrkapitányságon, a levegőzés elmaradása miatt a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

IV.

Állásfoglalásában a Testület saját hatáskörének hiányát állapította meg a végrehajtási eljárás és a végrehajtó magatartásának jogszerűségét illetően. A Testület megállapította, hogy kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jártak el a végrehajtás helyszínén a rendőrök, és jogszerű eljárást tanúsítottak, amikor a tevékenységüket a végrehajtó intézkedései szerint fejtették ki, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését nem valósították meg. A Testület kimondta továbbá, hogy a vegyi eszköz alkalmazása jogszerű volt, ezért az a panaszos emberi méltósághoz való jogát, illetve az abból levezethető testi épséghez való alapvető jogát nem sértette. Mivel a felvételek alapján megnyugtatóan tisztázható volt, hogy az intézkedő rendőrök az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettségüknek eleget téve nevüket és azonosító számukat közölték az intézkedés alá vont személyekkel, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet. A Testület az előállítás jogalapját, arányosságát és időtartamát is vizsgálta, és az előállítást egészében jogszerűnek találta. Megállapította továbbá, hogy a rendőri fellépés nem volt aránytalanul eltúlzott, és a rendőrök viselkedése, illetve az ajtó betörése nem okozta a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét. A Testület kimondta, hogy a panaszos testi épséghez fűződő jogát a rendőrség eljárása nem veszélyeztette. A Testület megállapította, hogy az étkeztetéssel, a folyadékosztással összefüggésben, illetve a levegőzés elmaradása miatt a panaszos emberi méltósághoz való alapjoga nem szenvedett sérelmet.

A fentiekre való tekintettel a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az Rtv. 93. §. (2) bekezdése alapján az intézkedést foganatosító szervek vezetőihez áttette.

Budapest, 2013. április 10.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET